



<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
<b>Soudní dvůr Evropské unie</b>		
2012/C 174/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 165, 9.6.2012 .....	1
<b>Tribunál</b>		
2012/C 174/02	Přidělení soudců k senátům .....	2
V <i>Oznámení</i>		
SOUDNÍ ŘÍZENÍ		
<b>Soudní dvůr</b>		
2012/C 174/03	Věc C-125/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Kyperská republika („Nesplnění povinnosti státem — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/21/ES a 2002/20/ES — Omezení vlastnického práva třetích osob — Nprovedení ve stanovené lhůtě“) .....	4

2012/C 174/04	Věc C-337/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Frankfurt am Main — Německo) — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main („Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Pracovní podmínky — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Finanční náhrada v případě nemoci — Úředníci (hasiči)“)	4
2012/C 174/05	Věc C-406/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — SAS Institute Inc. v. World Programming Ltd („Duševní vlastnictví — Směrnice 91/250/EHS — Právní ochrana počítačových programů — Článek 1 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 — Rozsah ochrany — Přímé vytvoření nebo vytvoření prostřednictvím jiného postupu — Počítačový program chráněný autorským právem — Převzetí funkcí druhým počítačovým programem bez přístupu ke zdrojovému kódu prvního počítačového programu — Rozklad strojového kódu prvního počítačového programu — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Článek 2 písm. a) — Uživatelská příručka k počítačovému programu — Rozmnožení v jiném počítačovém programu — Porušení autorského práva — Podmínka — Vyjádření vlastního duševního výtvaru autora uživatelské příručky“)	5
2012/C 174/06	Věc C-419/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Německo) — Wolfgang Hofmann v. Freistaat Bayern („Směrnice 2006/126/ES — Vzájemné uznávání řídičských průkazů — Odmítnutí členského státu uznat platnost řídičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, jíž byl na území prvního státu řídičský průkaz odňat“)	6
2012/C 174/07	Věc C-456/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado („Volný pohyb zboží — Články 34 SFEU a 37 SFEU — Vnitrostátní právní úprava zakazující maloobchodním prodejům tabáku dovážet tabákové výrobky — Pravidlo týkající se existence a fungování monopolu na prodej tabákových výrobků — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením — Odůvodnění — Ochrana spotřebitele“)	6
2012/C 174/08	Věc C-472/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pest Megyei Bíróság — Maďarsko) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság v. Invitel Távközlési Zrt („Směrnice 93/13/EHS — Článek 3 odst. 1 a 3 — Články 6 a 7 — Spotřebitelské smlouvy — Zneužívající klauzule — Jednostranná změna smluvních podmínek prodávajícím zboží nebo poskytovatelem služeb — Žaloba na zdržení se jednání podaná ve veřejném zájmu jménem spotřebitelů entitou určenou vnitrostátními právními předpisy — Určení zneužívajícího charakteru klauzule — Právní účinky“)	7
2012/C 174/09	Věc C-508/10: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Nizozemské království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Žádost o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta — Žádost o povolení k pobytu ve druhém členském státě, podaná státním příslušníkem třetí země, kterému již bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě, nebo jeho rodinným příslušníkem — Výše poplatků požadovaných příslušnými orgány — Nepřiměřenost — Překážka výkonu práva pobytu“)	7
2012/C 174/10	Věc C-510/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — DR, TV2 Danmark A/S v. NCB — Nordisk Copyright Bureau („Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Článek 5 odst. 2 písm. d) — Právo na sdělování děl veřejnosti — Výjimka z práva na rozmnožování — Dočasné záznamy děl vytvořené vysílacími organizacemi jejich vlastními prostředky a pro jejich vlastní vysílání — Vytvoření záznamu s využitím prostředků třetí osoby — Povinnost vysílací organizace zjednat nápravu jakéhokoli škodlivého následku jednání či opomenutí třetí osoby“)	8



2012/C 174/11	Věc C-520/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené království) — Lebara Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs („Daně — Šestá směrnice o DPH — Článek 2 — Poskytování služeb za protiplnění — Telekomunikační služby — Předplacené telefonní karty obsahující informace, jež umožňují uskutečnění mezinárodních hovorů — Uvádění na trh prostřednictvím sítě distributorů“) ..... 9	9
2012/C 174/12	Věc C-571/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bolzano — Itálie) — Servet Kamberaj v. Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano („Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Článek 34 Listiny základních práv Evropské unie — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Právo na rovné zacházení v oblastech sociálního zabezpečení, sociální podpory a sociální ochrany — Výjimka ze zásady rovného zacházení pro opatření sociální podpory a sociální ochrany — Vyloučení „základních dávek“ z působnosti této výjimky — Vnitrostátní právní úprava stanovící příspěvek na bydlení pro nejméně majetné nájemce — Výše prostředků určených pro státní příslušníky třetích zemí určovaná na základě rozdílného váženého průměru — Zamítnutí žádosti o příspěvek na bydlení z důvodu vyčerpání rozpočtu určeného pro státní příslušníky třetích zemí“) ..... 9	9
2012/C 174/13	Spojené věci C-578/10 až C-580/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10) („Články 18 ES a 56 ES — Motorová vozidla — Používání vypůjčeného osobního motorového vozidla registrovaného v jiném členském státě — Zdanění tohoto vozidla v prvním členském státě při jeho prvním použití ve vnitrostátní silniční síti“) ..... 10	10
2012/C 174/14	Věc C-620/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Švédsko) — Migrationsverket v. Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati („Dublinský systém — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Postup pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl — Státní příslušník třetí země, držitel platného víza vydaného „příslušným členským státem“ ve smyslu téhož nařízení — Žádost o azyl podaná v jiném členském státě, než je členský stát příslušný podle uvedeného nařízení — Žádost o povolení k pobytu v jiném členském státě, než je příslušný členský stát, po níž následuje zpětvzetí žádosti o azyl — Zpětvzetí, k němuž došlo dříve, než příslušný členský stát vyslovil souhlas s převzetím — Zpětvzetí ukončující postupy zavedené nařízením č. 343/2003“) ..... 11	11
2012/C 174/15	Spojené věci C-621/10 a C-129/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), Proadinvest OOD (C-129/11) v. Direktor na Direkcija „Obžalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 73 a čl. 80 odst. 1 — Prodej nemovitého majetku mezi propojenými společnostmi — Hodnota transakce — Vnitrostátní právní předpisy, podle nichž při transakcích uskutečněných mezi propojenými osobami tvoří základ daně pro účely DPH obvyklá cena plnění“) ..... 11	11
2012/C 174/16	Věc C-24/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Španělské království v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Výdaje uskutečněné Španělským královstvím — Podpora produkce olivového oleje“) ..... 12	12



2012/C 174/17	Věc C-225/11: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Spojené království) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Able UK Ltd („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození od daně — Článek 151 odst. 1 písm. c) — Plnění spočívající v demontáži zastaralých lodí amerického námořnictva uskutečněné na území členského státu“) ..... 13	13
2012/C 174/18	Věc C-289/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Legris Industries SA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví tvarovek z mědi a měděných slitin — Rozhodnutí Komise konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Mateřské a dceřiné společnosti — Přičitatelnost protiprávního jednání“) ..... 13	13
2012/C 174/19	Věc C-290/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Comap SA v. Komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Doba trvání protiprávního jednání — Pojem „trvalost““) ..... 13	13
2012/C 174/20	Věc C-83/12 PPU: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — trestní řízení proti Minh Khoa Vo („Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Vízový kodex Společenství — Články 21 a 34 — Vnitrostátní právní předpisy — Neoprávněný vstup státních příslušníků třetích zemí na území členského státu — Víza získaná podvodným způsobem — Trestní postih převaděče“) ..... 14	14
2012/C 174/21	Věc C-119/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. března 2012 — Josef Probst v. mr.nexnet GmbH ..... 14	14
2012/C 174/22	Věc C-125/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil no 1 de Granada (Španělsko) dne 8. března 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a další ..... 15	15
2012/C 174/23	Věc C-129/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Německo) dne 8. března 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH v. Finanzamt Magdeburg ..... 15	15
2012/C 174/24	Věc C-139/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 19. března 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña ..... 16	16
2012/C 174/25	Věc C-151/12: Žaloba podaná dne 29. března 2012 — Evropská komise v. Španělské království ... 16	16
2012/C 174/26	Věc C-152/12: Žaloba podaná dne 29. března 2012 — Evropská komise v. Bulharská republika .... 17	17
2012/C 174/27	Věc C-154/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 29. března 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) ..... 18	18
2012/C 174/28	Věc C-158/12: Žaloba podaná dne 30. března 2012 — Evropská komise v. Irsko ..... 18	18
2012/C 174/29	Věc C-170/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 11. dubna 2012 — Peter Pinckney v. KDG médiatech AG ..... 19	19



2012/C 174/30	Věc C-171/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2012 Carrols Corp. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. února 2012 ve věci T-291/09, Carrols Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Giulio Gambettola ..... 19	19
---------------	--	----

2012/C 174/31	Věc C-181/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. dubna 2012 — Yvon Welte v. Finanzamt Velbert ..... 20	20
---------------	--	----

### Tribunál

2012/C 174/32	Věc T-270/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2012 — Conceria Kara v. OHIM — Dima (KARRA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky KARRA — Starší národní obrazová ochranná známka a obrazová ochranná známka Společenství Kara — Obchodní firma Conceria Kara Srl a obchodní název Kara — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 75 první věta nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 Pařížské úmluvy — Nedostatek dobré víry“) ..... 21	21
---------------	---	----

2012/C 174/33	Věc T-435/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. května 2012 — Universal Display v. OHIM (UniversalPHOLED) („Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s uvedením Evropského společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství UniversalPHOLED — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisná povaha — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“) ..... 21	21
---------------	---	----

2012/C 174/34	Spojené věci T-40/07 P-REV a T-62/07 P-REV: Usnesení Tribunálu ze dne 16. dubna 2012 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise („Řízení — Návrh na obnovu řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost“) ..... 21	21
---------------	--	----

2012/C 174/35	Spojené věci T-76/07, T-362/07 a T-409/08: Usnesení Tribunálu ze dne 24. dubna 2012 — El Fatmi v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá s cílem bojovat proti terorismu — Stažení ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) ..... 22	22
---------------	--	----

2012/C 174/36	Věc T-374/07: Usnesení Tribunálu ze dne 20. dubna 2012 — Pachtitis v. Komise („Veřejná služba — Přijímání — Otevřené výběrové řízení — Zamítnutí žádosti o poskytnutí kopie otázek a odpovědí vstupních testů — Nepříslušnost Soudu — Postoupení věci Soudu pro veřejnou službu“) ..... 22	22
---------------	--	----

2012/C 174/37	Věc T-517/09: Usnesení Tribunálu ze dne 24. dubna 2012 — Alstom v. Komise („Hospodářská soutěž — Trh se silovými transformátory — Dopis inspektora Komise — Odmítnutí přijetí zřízení bankovní záruky jako dočasného prostředku uhrazení pokuty — Odpadnutí právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) ..... 23	23
---------------	---	----

2012/C 174/38	Věc T-341/10: Usnesení Tribunálu ze dne 16. dubna 2012 — F91 Diddelég a další v. Komise („Žaloba na neplatnost — Odložení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Neexistence napadnutelného aktu — Nepřípustnost“) ..... 23	23
---------------	---	----

2012/C 174/39	Věc T-572/11 R II: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. dubna 2012 — Hassan v. Rada („Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na vydání předběžných opatření — Nový návrh — Nové skutečnosti — Nedostatek — Nepřípustnost“) ..... 23	23
---------------	--	----



<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 174/40	Věc T-163/12 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. dubna 2012 — Ternavsky v. Rada („Předběžné opatření — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Bělorusku — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“)	24
2012/C 174/41	Věc T-135/12: Žaloba podaná dne 2. března 2012 — Francie v. Komise	24
2012/C 174/42	Věc T-175/12: Žaloba podaná dne 12. dubna 2012 — Deutsche Börse v. Komise	25
2012/C 174/43	Věc T-176/12: Žaloba podaná dne 16. dubna 2012 — Bank Tejarat v. Rada	25
2012/C 174/44	Věc T-177/12: Žaloba podaná dne 20. dubna 2012 — Spraylat v. ECHA	26
2012/C 174/45	Věc T-178/12: Žaloba podaná dne 17. dubna 2012 — Khwanda v. Rada	27
2012/C 174/46	Věc T-181/12: Žaloba podaná dne 26. dubna 2012 — Bateni v. Rada	28
2012/C 174/47	Věc T-182/12: Žaloba podaná dne 26. dubna 2012 — HTTS v. Rada	29
2012/C 174/48	Věc T-185/12: Žaloba podaná dne 23. dubna 2012 — HUK-Coburg v. Komise	29
 <b>Soud pro veřejnou službu</b>  		
2012/C 174/49	Věc F-126/11: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2011 — ZZ v. Komise	31
2012/C 174/50	Věc F-28/12: Žaloba podaná dne 29. března 2012 — ZZ v. Komise	31



## IV

*(Informace)*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

## SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 174/01)

**Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie**

Úř. věst. C 165, 9.6.2012

**Dřívější publikace**

Úř. věst. C 157, 2.6.2012

Úř. věst. C 151, 26.5.2012

Úř. věst. C 138, 12.5.2012

Úř. věst. C 133, 5.5.2012

Úř. věst. C 126, 28.4.2012

Úř. věst. C 118, 21.4.2012

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

# TRIBUNÁL

## Přidělení soudců k senátům

(2012/C 174/02)

Dne 16. května 2012 rozhodla plenární konference Tribunálu v návaznosti na odchod paní soudkyně E. Cremona o změně rozhodnutí plenární konference ze dne 20. září 2010 <sup>(1)</sup>, 26. října 2010 <sup>(2)</sup>, 29. listopadu 2010 <sup>(3)</sup>, 20. září 2011 <sup>(4)</sup> a 25. listopadu 2011 <sup>(5)</sup> o přidělení soudců k senátům.

Na období od 16. května 2012 do dne uvedení do funkce italského nebo maltského soudce je přidělení soudců k senátům následující:

*I. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:*

J. Azizi, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias a M. Kančeva, soudci.

*1. senát, v němž zasedají tři soudci:*

J. Azizi, předseda senátu;  
S. Frimodt Nielsen, soudce;  
M. Kančeva, soudkyně.

*II. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:*

N. J. Forwood, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

*2. senát, v němž zasedají tři soudci:*

N. J. Forwood, předseda senátu;  
F. Dehousse, soudce;  
J. Schwarcz, soudce.

*III. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:*

O. Czúcz, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias a M. Kančeva, soudci.

*3. senát, v němž zasedají tři soudci:*

O. Czúcz, předseda senátu;  
I. Labucka, soudkyně;  
D. Gratsias, soudce.

*IV. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:*

I. Pelikánová, předsedkyně senátu, V. Vadalpas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

*4. senát, v němž zasedají tři soudci:*

I. Pelikánová, předsedkyně senátu;  
K. Jürimäe, soudkyně;  
M. van der Woude, soudce.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 288, 23.10.2010, s. 2.

<sup>(2)</sup> Úř. věst. C 317, 20.11.2010, s. 5.

<sup>(3)</sup> Úř. věst. C 346, 18.12.2010, s. 2.

<sup>(4)</sup> Úř. věst. C 305, 15.10.2011, s. 2.

<sup>(5)</sup> Úř. věst. C 370, 17.12.2011, s. 5.



V. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

S. Papasavvas, předseda senátu, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

5. senát, v němž zasedají tři soudci:

S. Papasavvas, předseda senátu;

V. Vadapalas, soudce;

K. O'Higgins, soudce.

VI. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

H. Kanninen, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso a A. Popescu, soudci.

6. senát, v němž zasedají tři soudci:

H. Kanninen, předseda senátu;

N. Wahl, soudce;

S. Soldevila Fragoso, soudce.

VII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

A. Dittrich, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

7. senát, v němž zasedají tři soudci:

A. Dittrich, předseda senátu;

I. Wiszniewska-Białecka, soudkyně;

M. Prek, soudce.

VIII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

L. Truchot, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso a A. Popescu, soudci.

8. senát, v němž zasedají tři soudci:

L. Truchot, předseda senátu;

M. E. Martins Ribeiro, soudkyně;

A. Popescu, soudce.

---

## V

(Oznámení)

## SOUDNÍ ŘÍZENÍ

## SOUDNÍ DVŮR

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Kyperská republika**

(Věc C-125/09) <sup>(1)</sup>

*(„Nesplnění povinnosti státem — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/21/ES a 2002/20/ES — Omezení vlastnického práva třetích osob — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)*

(2012/C 174/03)

Jednací jazyk: řečtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos, A. Nijenhuis a H. Krämer, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika (zástupci: K. Lykourgos a A. Pantazi-Lamprou, zmocněnci)

**Předmět věci**

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349) — Porušení čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 21; Zvl. vyd. 13/29, s. 337) — Udělení a povolení práv na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat sítě elektronických komunikací

**Výrok**

1) Kyperská republika tím, že nezajistila omezení vlastnických práv na veřejném majetku, nad nebo pod ním na základě průhledných postupů uplatňovaných bez diskriminace a neprodleně v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady

2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto směrnic.

2) Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 141, 20.6.2009.

**Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Frankfurt am Main — Německo) — Georg Neidel v. Stadt Frankfurt am Main**

(Věc C-337/10) <sup>(1)</sup>

*(„Sociální politika — Směrnice 2003/88/ES — Pracovní podmínky — Úprava pracovní doby — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Finanční náhrada v případě nemoci — Úředníci (hasiči)“)*

(2012/C 174/04)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Georg Neidel

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

**Předmět věci**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Výklad článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok nevyčerpanou z důvodu pracovní neschopnosti, jež trvala po dobu několika let před odchodem do důchodu — Osobní působnost směrnice 2003/88/ES — Úředníci (hasiči)

**Výrok**

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na úředníka, který za obvyklých podmínek vykonává činnost hasiče.
- 2) Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že úředník má při odchodu do důchodu nárok na finanční náhradu za placenou dovolenou za kalendářní rok, kterou nevyčerpal proto, že svou funkci nevykonával z důvodu nemoci.
- 3) Článek 7 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním předpisům, jež úředníkovi přiznávají další nároky na placenou dovolenou dodatečně k nároku na minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok v trvání čtyř týdnů, avšak nestanoví vyplacení finanční náhrady v případě, kdy úředník odcházející do důchodu nemohl těchto svých dalších nároků využít proto, že svou funkci nemohl vykonávat z důvodu nemoci.
- 4) Článek 7 odst. 2 směrnice 2003/88 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, které stanovením období převoditelnosti v trvání devíti měsíců, po jehož uplynutí nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok zaniká, omezuje právo úředníka odcházejícího do důchodu na vyplacení součtu finančních náhrad za placené dovolené za kalendářní rok, které nevyčerpal z důvodu pracovní neschopnosti.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (Chancery Division) — Spojené království) — SAS Institute Inc. v. World Programming Ltd**

(Věc C-406/10) (<sup>1</sup>)

**(„Duševní vlastnictví — Směrnice 91/250/EHS — Právní ochrana počítačových programů — Článek 1 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 — Rozsah ochrany — Přímé vytvoření nebo vytvoření prostřednictvím jiného postupu — Počítačový program chráněný autorským právem — Převzetí funkcí druhým počítačovým programem bez přístupu ke zdrojovému kódu prvního počítačového programu — Rozklad strojového kódu prvního počítačového programu — Směrnice 2001/29/ES — Autorské právo a práva s ním související v informační společnosti — Článek 2 písm. a) — Uživatelská příručka k počítačovému programu — Rozmnožení v jiném počítačovém programu — Porušení autorského práva — Podmínka — Vyjádření vlastního duševního výtvaru autora uživatelské příručky“)**

(2012/C 174/05)

Jednací jazyk: angličtina

**Předkládající soud**

High Court of Justice (Chancery Division)

**Účastnice původního řízení**

Žalobkyně: SAS Institute Inc.

Žalovaná: World Programming Ltd

**Předmět**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Justice (Chancery Division) — Výklad čl. 2 odst. 1 a čl. 5 odst. 3 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů (Úř. věst. L 122, s. 42; Zvl. vyd. 17/01, s. 114) — Rozsah ochrany — Přímé vytvoření počítačového programu, který přebírá funkce jiného počítačového programu, již chráněného autorským právem, bez přístupu k jeho zdrojovému kódu, či takové vytvoření prostřednictvím jiného postupu, jako je rozklad strojového kódu

**Výrok**

- 1) Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů musí být vykládán v tom smyslu, že ani funkce počítačového programu, ani programovací jazyk či formát datových souborů užívaných počítačovým programem za účelem využití některých z jeho funkcí nepředstavují formu vyjádření tohoto programu, a v důsledku toho nepoživají autorskoprávní ochrany počítačových programů ve smyslu této směrnice.
- 2) Článek 5 odst. 3 směrnice 91/250 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, která na základě licence získala rozmnoženinu počítačového programu, může při provádění úkonů, na něž se vztahuje tato licence, jakož i úkonů spočívajících v nahrávání a provozování nezbytném k užití počítačového programu bez svolení nositele autorského práva tento program zkoumat, studovat nebo zkoušet jeho fungování za účelem zjištění myšlenek a zásad, které jsou základem kteréhokoliv z prvků uvedeného programu, za podmínky, že neporušuje výlučná práva nositele autorského práva k tomuto programu.
- 3) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán v tom smyslu, že rozmnožení některých prvků popsaných v uživatelské příručce k počítačovému programu chráněné autorským právem v jiném počítačovém programu nebo uživatelské příručce k tomuto programu může představovat porušení autorského práva k první uvedené příručce, pokud — což přísluší ověřit předkládajícímu soudu — toto rozmnožení představuje vyjádření vlastního duševního výtvaru autora uživatelské příručky k počítačovému programu chráněné autorským právem.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Německo) — Wolfgang Hofmann v. Freistaat Bayern**

(Věc C-419/10) <sup>(1)</sup>

*(„Směrnice 2006/126/ES — Vzájemné uznávání řídičských průkazů — Odmítnutí členského státu uznat platnost řídičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, již byl na území prvního státu řídičský průkaz odňat“)*

(2012/C 174/06)

Jednací jazyk: němčina

#### Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: Wolfgang Hofmann

Žalovaný: Freistaat Bayern

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Výklad čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18) — Vzájemné uznávání řídičských průkazů — Odmítnutí členského státu uznat platnost řídičského průkazu, který jiný členský stát vydal osobě, již byl na území prvního státu řídičský průkaz odňat

#### Výrok

Článek 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 druhý pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řídičských průkazech musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát v období, kdy pro držitele průkazu vydaného jiným členským státem neplatil zákaz žádat o nový řídičský průkaz, a i přesto, že podmínka obvyklého bydliště na území posledně uvedeného státu byla splněna, odmítl uznat platnost tohoto řídičského průkazu, pokud byl danému držiteli na území prvního členského státu předchozí řídičský průkaz odňat.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado**

(Věc C-456/10) <sup>(1)</sup>

*(„Volný pohyb zboží — Články 34 SFEU a 37 SFEU — Vnitrostátní právní úprava zakazující maloobchodním prodejcům tabáku dovážet tabákové výrobky — Pravidlo týkající se existence a fungování monopolu na prodej tabákových výrobků — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením — Odůvodnění — Ochrana spotřebitele“)*

(2012/C 174/07)

Jednací jazyk: španělština

#### Předkládající soud

Tribunal Supremo

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Žalovaný: Administración del Estado

*Za přítomnosti:* Unión de Asociaciones de Estanqueros de España, Logivend SLU, Organización Nacional de Asociaciones de Estanqueros

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 34 SFEU — Španělský monopol obchodu s tabákem — Zákaz dovážet tabák uložený maloobchodním prodejcům a zvýhodňující velkoobchodníky — Přiměřenost

#### Výrok

Článek 34 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je dotčena v původním řízení, která maloobchodním prodejcům tabáku zakazuje provádění činnosti spočívající v dovozu tabákových výrobků z jiných členských států.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Pest Megyei Bíróság — Maďarsko) — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság v. Invitel Távközlési Zrt**

(Věc C-472/10) <sup>(1)</sup>

*(„Směrnice 93/13/EHS — Článek 3 odst. 1 a 3 — Články 6 a 7 — Spotřebitelské smlouvy — Zneužívající klauzule — Jednostranná změna smluvních podmínek prodávajícím zboží nebo poskytovatelem služeb — Žaloba na zdržení se jednání podaná ve veřejném zájmu jménem spotřebitelů entitou určenou vnitrostátními právními předpisy — Určení zneužívajícího charakteru klauzule — Právní účinky“)*

(2012/C 174/08)

Jednací jazyk: maďarština

**Předkládající soud**

Pest Megyei Bíróság

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Žalovaná: Invitel Távközlési Zrt

**Předmět věci**

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Pest Megyei Bíróság — Výklad čl. 3 odst. 1 ve spojení s body 1 písm. j) a 2 písm. d) přílohy, jakož i čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, p. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Klauzule umožňující prodávajícímu zboží nebo poskytovateli služeb jednostranně změnit podmínky smlouvy bez pádného důvodu a bez výslovného popisu způsobu změny ceny — Zneužívající charakter klauzule — Právní účinky vyplývající ze zjištění zneužívajícího charakteru klauzule v rámci žaloby ve veřejném zájmu

**Výrok**

1) Vnitrostátnímu soudu, který rozhoduje v řízení o zdržení se jednání zahájeném ve veřejném zájmu a jménem spotřebitelů entitou určenou vnitrostátními právními předpisy, přísluší, aby s ohledem na čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách posoudil zneužívající charakter klauzule uvedené v obecných podmínkách spotřebitelských smluv, kterými prodávající nebo poskytovatel stanoví jednostrannou změnu nákladů souvisejících se službou, která má být poskytnuta, aniž výslovně popíše způsob změny ceny nebo upřesní pádné důvody této změny. V rámci tohoto posouzení bude uvedený soud muset zejména ověřit, zda ve světle všech klauzulí uvedených v obecných podmínkách spotřebitelských smluv, jichž je sporná klauzule součástí, jakož i s ohledem na vnitrostátní právní předpisy upravující práva a povinnosti, které se mohou pojit k právům a povinnostem stanoveným v dotčených obchodních podmínkách, jsou

důvody nebo způsob změny nákladů souvisejících se službou, která má být poskytnuta, formulovány jasným a srozumitelným jazykem a případně zda spotřebitelé mají právo od smlouvy odstoupit.

2) Článek 6 odst. 1 směrnice 93/13 ve spojení s čl. 7 odst. 1 a 2 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že

— nebrání tomu, aby určení neplatnosti zneužívající klauzule, která je součástí obecných podmínek spotřebitelských smluv, v rámci žaloby na zdržení se jednání uvedené v článku 7 uvedené směrnice, která byla proti prodávajícímu nebo poskytovateli podána ve veřejném zájmu a jménem spotřebitelů entitou určenou vnitrostátními právními předpisy, vyvolávalo v souladu s uvedenými právními předpisy účinky vůči všem spotřebitelům, kteří s dotčným prodávajícím nebo poskytovatelem uzavřeli smlouvu, na niž se vztahují stejné obecné podmínky, včetně spotřebitelů, kteří nebyli účastníky řízení o zdržení se jednání;

— pokud byl zneužívající charakter klauzule, která je součástí obecných podmínek spotřebitelských smluv, v rámci takového řízení uznán, jsou vnitrostátní soudy bez návrhu povinny dovést z něj, a to i do budoucnosti, veškeré důsledky, které jsou stanoveny vnitrostátním právem, tak aby uvedená klauzule nebyla závazná pro spotřebitele, kteří s dotčným prodávajícím nebo poskytovatelem uzavřeli smlouvu, na niž se použijí stejné obecné podmínky.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 — Evropská komise v. Nizozemské království**

(Věc C-508/10) <sup>(1)</sup>

*(„Nesplnění povinností státem — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Žádost o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta — Žádost o povolení k pobytu ve druhém členském státě, podaná státním příslušníkem třetí země, kterému již bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidenta v prvním členském státě, nebo jeho rodinným příslušníkem — Výše poplatků požadovaných příslušnými orgány — Nepřiměřenost — Překážka výkonu práva pobytu“)*

(2012/C 174/09)

Jednací jazyk: nizozemština

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Condou-Durande a R. Troosters, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: C.M. Wissels a J. Langer, zmocněnci)



Vedlejší účastnice podporující žalovaného: Řecká republika (zástupkyně: T. Papadopoulou, zmocněnkyně)

### Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272) — Žádost o právní postavení státního příslušníka, který je dlouhodobě pobývajícím rezidentem — Poplatky — Příliš vysoké a nepřiměřené částky — Prostředek k zabránění využití práva pobytu

### Výrok

- 1) Nizozemské království tím, že od státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o získání právního postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta v Nizozemsku, a od těch, kterým toto právní postavení bylo přiznáno v jiném členském státě, než je Nizozemské království, a kteří žádají o přiznání práva pobytu v tomto členském státě, jakož i jejich rodinných příslušníků, kteří žádají o povolení tyto státní příslušníky doprovázet či se k nim připojit, vybírá poplatky, jež jsou nadměrné a nepřiměřené a které mohou vytvořit překážku výkonu práv přiznaných směrnicí Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Nizozemskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Řecká republika ponese vlastní náklady řízení.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — DR, TV2 Danmark A/S v. NCB — Nordisk Copyright Bureau**

(Věc C-510/10) (<sup>1</sup>)

(„Sbližování právních předpisů — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 2001/29/ES — Článek 5 odst. 2 písm. d) — Právo na sdělování děl veřejnosti — Výjimka z práva na rozmnožování — Dočasné záznamy děl vytvořené vysílacími organizacemi jejich vlastními prostředky a pro jejich vlastní vysílání — Vytvoření záznamu s využitím prostředků třetí osoby — Povinnost vysílací organizace zjednat nápravu jakéhokoli škodlivého následku jednání či opomenutí třetí osoby“)

(2012/C 174/10)

Jednací jazyk: dánština

### Předkládající soud

Østre Landsret

### Účastnice původního řízení

Žalobkyně: DR, TV2 Danmark A/S

Žalovaná: NCB — Nordisk Copyright Bureau

### Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Østre Landsret — Výklad čl. 5 druhého pododstavce písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230) — Podmínky pro uplatnění výjimky z práva na rozmnožování — Dočasné záznamy děl vytvořené vysílacími organizacemi jejich vlastními prostředky a pro jejich vlastní vysílání — Vysílací organizace, která si u externích a nezávislých výrobců televizních pořadů objednala záznamy za účelem jejich šíření v rámci svého vlastního vysílání

### Výrok

- 1) Výraz „jejich vlastními prostředky“ uvedený v čl. 5 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti musí být vykládán autonomně a jednotně v rámci unijního práva.
- 2) Článek 5 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29 musí být ve světle čtyřicátého prvního bodu odůvodnění této směrnice vykládán v tom smyslu, že vlastními prostředky vysílací organizace se rozumí i prostředky jakékoli třetí osoby jednající jménem nebo v rámci odpovědnosti této organizace.
- 3) V rámci posouzení, zda se na záznam pořízený vysílací organizací pro její vlastní vysílání s využitím prostředků třetí osoby vztahuje výjimka pro dočasné záznamy stanovená v čl. 5 odst. 2 písm. d) směrnice 2001/29, je věcí předkládajícího soudu, aby posoudil, zda za okolností ve sporu v původním řízení lze na tuto osobu nahlížet jako na jednající konkrétně „jménem“, nebo přinejmenším „v rámci odpovědnosti“ vysílací organizace. Z posledně uvedeného hlediska je zásadní, aby ve vztahu k třetím osobám, konkrétně autorům, kteří mohou být poškozeni neoprávněným záznamem svého díla, byla vysílací organizace povinna zjednat nápravu jakéhokoli škodlivého následku jednání či opomenutí takové třetí osoby, jako je externí a právně nezávislý výrobce televizních pořadů, souvisejících s pořízením dotčeného záznamu, stejně jako kdyby se těchto jednání a opomenutí dopustila sama vysílací organizace.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 346, 18.12.2010

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Spojené království) — Lebara Ltd v. The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Věc C-520/10) <sup>(1)</sup>

*(„Daně — Šestá směrnice o DPH — Článek 2 — Poskytování služeb za protiplnění — Telekomunikační služby — Předplacené telefonní karty obsahující informace, jež umožňují uskutečnění mezinárodních hovorů — Uvádění na trh prostřednictvím sítě distributorů“)*

(2012/C 174/11)

Jednací jazyk: angličtina

#### Předkládající soud

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lebara Ltd

Žalovaný: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Výklad čl. 2 odst. 1 směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Telefonní karty prodávané osobou povinnou k dani usazenou v jednom členském státě distributorovi usazenému v jiném členském státě a tímto distributorem prodávané dále osobám, které je používají k uskutečňování telefonních hovorů — Transakce skládající se z několika prvků — Podmínky uložení daně z přidané hodnoty

#### Výrok

Článek 2 bod 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2003/92/ES ze dne 7. října 2003, musí být vykládán v tom smyslu, že poskytovatel telefonních služeb, který nabízí telekomunikační služby spočívající v tom, že jsou distributorovi prodávány telefonní karty, které obsahují veškeré informace nezbytné pro uskutečnění mezinárodních telefonních hovorů prostřednictvím infrastruktury dané k dispozici zmíněným poskytovatelem a které jsou distributorem jeho jménem a na jeho účet prodávány koncovým uživatelům, a to buď přímo, nebo prostřednictvím dalších osob povinných k dani, jako například velkoobchodníků nebo maloobchodníků, uskutečňuje poskytnutí telekomunikační služby distributorovi

za protiplnění. Naproti tomu zmíněný operátor neuskutečňuje druhé poskytování služeb za protiplnění koncovému uživateli, když tento uživatel poté, co nabude telefonní kartu, vykoná právo uskutečňovat telefonní hovory za použití informací uvedených na této kartě.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bolzano — Itálie) — Servet Kamberaj v. Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano**

(Věc C-571/10) <sup>(1)</sup>

*(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Článek 34 Listiny základních práv Evropské unie — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Právo na rovné zacházení v oblastech sociálního zabezpečení, sociální podpory a sociální ochrany — Výjimka ze zásady rovného zacházení pro opatření sociální podpory a sociální ochrany — Vyloučení „základních dávek“ z působnosti této výjimky — Vnitrostátní právní úprava stanovící příspěvek na bydlení pro nejméně majetné nájemce — Výše prostředků určených pro státní příslušníky třetích zemí určovaná na základě rozdílného vázného průměru — Zamítnutí žádosti o příspěvek na bydlení z důvodu vyčerpání rozpočtu určeného pro státní příslušníky třetích zemí“)*

(2012/C 174/12)

Jednací jazyk: italština

#### Předkládající soud

Tribunale di Bolzano

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: Servet Kamberaj

Žalování: Istituto per l'Edilizia Sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia Autonoma di Bolzano

za přítomnosti: Associazione Porte Aperte/Offene Türen, Human Rights International, Associazione Volontarius, Fondazione Alexander Langer

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Bolzano — Ochrana jazykových menšin — Provinciální právní úprava provádějící zásadu ochrany jazykových menšin coby základní zásadu národního ústavního systému — Sociální politika — Uplatnění odlišných koeficientů pro určení výše příspěvku na nájemné na občany Unie a na státní příslušníky třetích zemí — Odlišná výběrová kritéria uplatnitelná pro

přiznání příspěvku na nájemné na občany Unie a státní příslušníky třetích zemí — Slučitelnost s články 2 a 6 SEU a články 21 a 34 Listiny základních práv — Slučitelnost s články 18, 45, 49 SFEU — Slučitelnost se směrnicí Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23), a se směrnicí Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty (Úř. věst. L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272) — Přímá použitelnost ustanovení unijního práva — Slučitelnost s článkem 14 EÚLP a s článkem 1 protokolu č. 12 k EÚLP — Přímá použitelnost EÚLP na základě článku 6 SEU — Uplatnitelné sankce ve smyslu článku 15 směrnice 2000/43/ES

## Výrok

- 1) První a čtvrtá až sedmá otázka, které Tribunale di Bolzano položil ve věci C-571/10, jsou nepřipustné.
- 2) Odkaz, který čl. 6 odst. 3 SEU činí na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950, neukládá vnitrostátnímu soudu povinnost, aby v případě rozporu mezi vnitrostátní právní normou a uvedenou Úmluvou přímo použil ustanovení této Úmluvy, a neuplatnil tak vnitrostátní právní normu neslučitelnou s touto Úmluvou.
- 3) Článek 11 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové celostátní nebo regionální právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která v souvislosti s přiznáním nároku na příspěvek na bydlení stanoví rozdílné zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří mají právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů přiznané v souladu s ustanoveními této směrnice, oproti zacházení vyhrazenému vlastním státním příslušníkům s bydlištěm v téže provincii nebo regionu při rozdělování finančních prostředků určených na uvedený příspěvek, pokud takovýto příspěvek spadá do některé ze tří kategorií uvedených v tomto ustanovení a pokud se neuplatní odstavec 4 téhož článku.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)**

(Spojené věci C-578/10 až C-580/10) (<sup>1</sup>)

**(„Články 18 ES a 56 ES — Motorová vozidla — Používání vypůjčeného osobního motorového vozidla registrovaného v jiném členském státě — Zdanění tohoto vozidla v prvním členském státě při jeho prvním použití ve vnitrostátní silniční síti“)**

(2012/C 174/13)

Jednací jazyk: nizozemština

## Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

## Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaní: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

## Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 18 ES (nyní článek 21 SFEU) — Vnitrostátní právní úprava ukládající registrační daň při prvním použití vozidla ve vnitrostátní silniční síti — Daňová povinnost osoby bydlící v dotčeném členském státě, která si půjčila vozidlo registrované v jiném členském státě od osoby, která v něm má bydliště, za účelem soukromého užívání na krátkou dobu v prvně uvedeném členském státě

## Výrok

Článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentům, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném členském státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předmětného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.



**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. května 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Švédsko) — Migrationsverket v. Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati**

(Věc C-620/10) <sup>(1)</sup>

*(„Dublinský systém — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Postup pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl — Státní příslušník třetí země, držitel platného víza vydaného „příslušným členským státem“ ve smyslu téhož nařízení — Žádost o azyl podaná v jiném členském státě, než je členský stát příslušný podle uvedeného nařízení — Žádost o povolení k pobytu v jiném členském státě, než je příslušný členský stát, po níž následuje zpětvzetí žádosti o azyl — Zpětvzetí, k němuž došlo dříve, než příslušný členský stát vyslovil souhlas s převzetím — Zpětvzetí ukončující postupy zavedené nařízením č. 343/2003“)*

(2012/C 174/14)

Jednací jazyk: švédština

#### Předkládající soud

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: Migrationsverket

Žalovaní: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Výklad čl. 4, odst. 5 druhého pododstavce, jakož i čl. 5 odst. 2 a čl. 16 odst. 3 a 4 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109) — Podmínky použití nařízení v případě zpětvzetí žádosti o azyl — Zpětvzetí žádosti o azyl podaných státními příslušníky třetí země v členském státu A v průběhu postupu směřujícího k určení státu příslušného k posouzení žádosti podle uvedeného nařízení a po souhlasu státu B s převzetím žadatelů — Rozhodnutí příslušného orgánu členského státu A o zamítnutí žádosti o azyl a o přemístění žadatelů do členského státu B nezávisle na skutečnosti, že žádosti o azyl podané v členském státu A byly vzaty zpět

#### Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, musí být vykládáno v tom smyslu, že zpětvzetí žádosti o azyl ve smyslu čl. 2 písm. c) tohoto nařízení, k němuž dojde dříve, než členský stát příslušný k posuzování této žádosti

vysloví souhlas s převzetím žadatele, má za následek, že se toto nařízení dále nepoužije. V takovémto případě přísluší členskému státu, na jehož území byla žádost podána, přijmout rozhodnutí podmíněná tímto zpětvzetím, a zejména zastavit posuzování žádosti a učinit o tom ve spisu žadatele příslušnou poznámku.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), Provalidinvest OOD (C-129/11) v. Direktor na Direkcija „Obžalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite**

(Spojené věci C-621/10 a C-129/11) <sup>(1)</sup>

*(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 73 a čl. 80 odst. 1 — Prodej nemovitého majetku mezi propojenými společnostmi — Hodnota transakce — Vnitrostátní právní předpisy, podle nichž při transakcích uskutečněných mezi propojenými osobami tvoří základ daně pro účely DPH obvyklá cena plnění“)*

(2012/C 174/15)

Jednací jazyk: bulharština

#### Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

#### Účastníci původního řízení

Žalobci: „Balkan and Sea Properties“ ADSITS (C-621/10), Provalidinvest OOD (C-129/11)

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane I upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Varna — Bulharsko — Výklad čl. 80 prvního pododstavce písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Propojené společnosti, které uzavřely smlouvu o prodeji nemovitostí — Vnitrostátní právní předpisy, podle nichž při

operacích uzavřených mezi propojenými osobami tvoří vyměřovací základ pro účely daně z přidané hodnoty obvyklá hodnota operace — Metody stanovení obvyklé ceny — Vyloučení nároku na odpočet DPH, pokud daň nebyla vypočtena v souladu se zákonem

## Výrok

- 1) Článek 80 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty je třeba vykládat v tom smyslu, že podmínky použití, které stanoví, jsou taxativní, a vnitrostátní právní úprava tudíž nemůže na základě tohoto ustanovení stanovit, že základem daně je obvyklá cena plnění, i v jiných případech, než jsou případy vyjmenované v uvedeném ustanovení, zejména pokud je osoba povinná k dani oprávněna k plnému odpočtu daně z přidané hodnoty, což přísluší ověřit překládajícímu soudu.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původních řízeních, přiznává čl. 80 odst. 1 směrnice 2006/112 dotčeným společnostem právo dovolávat se jej přímo s cílem zamezit použití ustanovení vnitrostátního práva, která jsou s tímto ustanovením neslučitelná. Není-li možné vykládat vnitrostátní právní předpisy v souladu s tímto čl. 80 odst. 1, musí se překládající soud zdržet použití jakéhokoli ustanovení těchto právních předpisů, které je s tímto ustanovením v rozporu.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.  
Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

## Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Španělské království v. Evropská komise

(Věc C-24/11 P) (<sup>1</sup>)

(„Kasační opravný prostředek — EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Výdaje uskutečněné Španělským královstvím — Podpora produkce olivového oleje“)

(2012/C 174/16)

Jednací jazyk: španělština

## Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: M. Muñoz Pérez, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: F. Jimeno Fernández, zmocněnec)

## Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu ze dne 12. listopadu 2010, Španělsko v. Komise (T-113/08), jímž Tribunál zamítl návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2007, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. 2008, L 18, s. 12), a to v rozsahu, v němž se týká některých výdajů vynaložených Španělským královstvím v odvětví olivového oleje a v odvětví plodin na orné půdě

## Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 12. listopadu 2010, Španělsko v. Komise (T-113/08), se zrušuje v rozsahu, v němž vzhledem k tomu, že dopis Komise AGR 16844 ze dne 11. července 2002 považoval za sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2245/1999 ze dne 22. října 1999, zohlednil datum doručení uvedeného dopisu jako skutečnost určující počátek běhu 24měsíční lhůty stanovené v čl. 5 odst. 2 písm. c) pátém pododstavci nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1287/95 ze dne 22. května 1995, a v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky, pro účely finanční opravy, která byla provedena v rozhodnutí Komise 2008/68/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) v odvětví olivového oleje, z důvodu, že se španělské orgány dostatečně neřídily návrhy Agentury pro olivový olej vyplývajícími z kontrol provedených ve mlýnech.
- 2) Rozhodnutí 2008/68 se zrušuje v rozsahu, v němž z financování Společenství vylučuje výdaje uskutečněné Španělským královstvím v odvětví olivového oleje mimo 24měsíční lhůtu předcházející datu doručení dopisu Komise ze dne 24. listopadu 2004, kterým byla svolána dvoustranná schůzka na 21. prosince 2004, pakliže se na tyto výdaje vztahuje finanční oprava uplatněná z důvodu, že se španělské orgány dostatečně neřídily návrhy Agentury pro olivový olej vyplývajícími z kontrol provedených ve mlýnech.
- 3) Španělské království a Evropská komise ponесou vlastní náklady vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak v souvislosti s řízením o tomto kasačním opravném prostředku.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 95, 26.3.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Spojené království) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Able UK Ltd**

(Věc C-225/11) <sup>(1)</sup>

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Osvobození od daně — Článek 151 odst. 1 písm. c) — Plnění spočívající v demontáži zastaralých lodí amerického námořnictva uskutečněné na území členského státu“)

(2012/C 174/17)

Jednací jazyk: angličtina

#### Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

#### Účastníci původního řízení

Žalobce: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Žalovaná: Able UK Ltd

#### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) — Výklad čl. 151 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození některých plnění postavených na roveň vývozům od daně — Plnění spočívající v demontáži zastaralých lodí amerického námořnictva uskutečněné na území členského státu

#### Výrok

Článek 151 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty je třeba vykládat v tom smyslu, že takové poskytnutí služeb, jako je poskytnutí služeb dotčené v původním řízení, v členském státě, který je stranou Severoatlantické smlouvy, jež spočívá v demontáži zastaralých lodí námořnictva jiného státu, který je stranou této smlouvy, je osvobozeno od daně z přidané hodnoty podle tohoto ustanovení pouze tehdy, když:

- je toto plnění poskytnuto složce ozbrojených sil tohoto jiného státu, která se podílí na společném obranném úsilí, nebo civilním zaměstnancům, kteří tyto síly doprovázejí, a když
- je totéž plnění poskytnuto uvedené složce ozbrojených sil, která se zdržuje nebo je rozmístěna na území dotyčného členského státu, nebo civilním zaměstnancům, kteří tyto síly doprovázejí.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Legris Industries SA v. Evropská komise**

(Věc C-289/11 P) <sup>(1)</sup>

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví tvarovek z mědi a měděných slitin — Rozhodnutí Komise konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Mateřské a dceřiné společnosti — Přičitatelnost protiprávního jednání“)

(2012/C 174/18)

Jednací jazyk: francouzština

#### Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Legris Industries SA (zástupkyně: A. Wachsmann a S. Thibault-Liger, avocates)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: C. Giolito, zmocněnec)

#### Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 24. března 2011 — Legris Industries v. Komise (T-376/06), kterým Tribunál zamítl návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2006) 4180 final ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F-1/38.121) — Tvarovky) — Odvětví tvarovek z mědi a měděných slitin — Porušení práva na přístup k nezávislému a nestrannému soudu — Přičitatelnost protiprávního jednání — Porušení zásad rovného zacházení, osobní odpovědnosti a individuální povahy sankcí — Zkreslení důkazů

#### Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Legris Industries SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. května 2012 — Comap SA v. Komise**

(Věc C-290/11 P) <sup>(1)</sup>

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Odvětví měděných spojovacích tvarovek a spojovacích tvarovek ze slitin mědi — Rozhodnutí konstatující porušení článku 81 ES — Pokuty — Doba trvání protiprávního jednání — Pojem „trvalost““)

(2012/C 174/19)

Jednací jazyk: francouzština

#### Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Comap SA (zástupci: A. Wachsmann a S. de Guigné, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: C. Giolito, zmocněnec)

### Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 24. března 2011, Comap v. Komise (T-377/06), kterým Tribunál zamítl žalobu na částečnou neplatnost rozhodnutí Komise C(2006) 4180 final ze dne 20. září 2006 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/F-1/38.121 — Spojovací tvarovky) — Odvětví spojovacích tvarovek z mědi a slitiny mědi — Porušení práva na nezávislý a nestranný soud — Porušení zásady striktního výkladu trestního práva — Pojem „veřejné distancování“ — Zkreslení důkazů — Nedostatek odůvodnění

### Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Comap SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

**Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — trestní řízení proti Minh Khoa Vo**

(Věc C-83/12 PPU) (<sup>1</sup>)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Nařízení (ES) č. 810/2009 — Vízový kodex Společenství — Články 21 a 34 — Vnitrostátní právní předpisy — Neoprávněný vstup státních příslušníků třetích zemí na území členského státu — Víza získaná podvodným způsobem — Trestní postih převaděče“)

(2012/C 174/20)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Bundesgerichtshof

### Účastník původního trestního řízení

Minh Khoa Vo

### Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad článku 21 a článku 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (Úř. věst. L 243 s. 1) — Vnitrostátní právní úprava stanovící trestní postih pro převaděče, který protiprávně převede cizince do tuzemska — Použitelnost sankcí, jedná-li se o cizince, který získal vízum u příslušného orgánu jiného členského státu podvodným způsobem, avšak toto vízum ještě nebylo zrušeno na základě postupu uvedeného v nařízení

### Výrok

Články 21 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátním právním předpisům upravujícím trestní postih za napomáhání k nedovolenému přistěhovalectví v případech, kdy převedené osoby, které jsou státními příslušníky třetích států, jsou držiteli víz, jež získaly podvodným způsobem tím, že příslušné orgány členského státu, jenž je udělil, uvedly v omyl ohledně skutečného účelu cesty, aniž byla tato víza předtím prohlášena za neplatná.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 126, 28.4.2012.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. března 2012 — Josef Probst v. mr.nexnet GmbH**

(Věc C-119/12)

(2012/C 174/21)

Jednací jazyk: němčina

### Předkládající soud

Bundesgerichtshof

### Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Josef Probst

Opěrný v řízení o opravném prostředku „Revision“: mr.nexnet GmbH

### Předběžné otázky

Umožňuje čl. 6 odst. 2 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES (<sup>1</sup>) při postoupení pohledávky za úhradou telekomunikačních služeb přenos provozních údajů poskytovatelem služby na postupníka, jestliže postoupení provedené za účelem inkasa zpětně zaúčtovaných pohledávek vychází, kromě obecné povinnosti utajení sdělovaných zpráv a ochrany údajů podle příslušných platných právních předpisů, z těchto smluvních podmínek:

Poskytovatel služby a postupník se zavazují zpracovávat a užívat chráněné údaje pouze v rámci své spolupráce a výlučně za účelem, který vedl k uzavření smlouvy, a příslušným uvedeným způsobem;

jakmile již znalost chráněných údajů není k naplnění tohoto účelu nezbytná, musí být veškeré chráněné údaje, jež jsou v této souvislosti k dispozici, nenávratně vymazány nebo vráceny;

smluvní strany jsou oprávněny kontrolovat dodržování ochrany údajů a bezpečnosti údajů u příslušné druhé smluvní strany ve smyslu této dohody;



přenechané důvěrné podklady a informace mohou být zpřístupněny pouze těm spolupracovníkům, kteří je potřebují k plnění smlouvy;

smluvní strany uloží těmto spolupracovníkům v souladu s touto dohodou povinnost mlčenlivosti;

na žádost, nejpozději však při ukončení spolupráce smluvních stran, musí být veškeré důvěrné informace, které jsou v této souvislosti k dispozici, nenávratně vymazány nebo vráceny příslušné druhé smluvní straně?

(<sup>1</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích); Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil no 1 de Granada (Španělsko) dne 8. března 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. a další**

(Věc C-125/12)

(2012/C 174/22)

Jednací jazyk: španělština

#### Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Granada

#### Účastníci původního řízení

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, insolvenční správce společnosti Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., a Agencia Estatal de la Administración Tributaria

#### Předběžné otázky

1) Musí být čl. 199 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, který stanoví, že „1. Členské státy mohou stanovit, že osobou povinnou odvést daň je osoba povinná k dani, jíž je dodáno některé z dále uvedeného zboží nebo poskytnuta některá z dále uvedených služeb: (...) g) dodání nemovitosti prodávané dlužníkem z rozhodnutí soudu v řízení o nuceném prodeji“, v případě, kdy soudním řízením je řízení o konkurzu zahájeno na základě prohlášení o úpadku daného dlužníka, vykládán v tom smyslu, že se vztahuje pouze na převody vlastnictví striktně dodržující vlastní likvidační povahu řízení nebo fázi likvidace, ve které se toto řízení nachází, a zcizení uvedených nemovitostí musí být tedy důsledkem celkového zpeněžení majetku dlužníka, nebo vzhledem k tomu, že řízení o konkurzu může skončit mimo jiné likvidací podniku v konkurzu, zahrnuje tento pojem také jakýkoliv převod vlastnictví k nemovitému majetku uskutečněný dlužníkem, na něhož byl prohlášen konkurz, v průběhu řízení o konkurzu?

2) Musí být čl. 199 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že „řízení o nuceném prodeji“, na které odkazuje, zahrnuje kolektivní úpadkové řízení projednávané soudem, v němž byl uskutečněn dobrovolný prodej některé či některých součástí majetku, nesouvisející s žádnou fází nuceného prodeje majetku a čistě z důvodu vhodnosti; nebo se naopak vztahuje pouze na nucené výkony rozhodnutí určené ke zpeněžení majetku dlužníka z rozhodnutí soudu?

3) V tomto posledním případě, jestliže se čl. 199 odst. 1 písm. g) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vztahuje striktně na nucené výkony rozhodnutí určené ke zpeněžení majetku dlužníka z rozhodnutí soudu, může být citované ustanovení vykládáno v tom smyslu, že vylučuje přenesení daňové povinnosti k DPH ve všech případech převodu vlastnictví k nemovitosti dlužníkem, na něhož byl prohlášen konkurz, z důvodu vhodnosti a účelnosti pro zájmy konkursu, uskutečněného mimo proces celkového zpeněžení jeho majetku, a je tedy třeba nepoužít vnitrostátní předpis, který rozšířil podmínky čl. 199 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 na případy, které toto ustanovení nezahrnuje?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Německo) dne 8. března 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH v. Finanzamt Magdeburg**

(Věc C-129/12)

(2012/C 174/23)

Jednací jazyk: němčina

#### Předkládající soud

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Žalovaný: Finanzamt Magdeburg

#### Předběžná otázka

Ponechalo rozhodnutí Komise C(1998) 1712 ze dne 20. května 1998 (<sup>1</sup>) německému zákonodárci při formulování § 2 věty druhé bodu 4 Investitionszulagengesetz 1996 (InvZulG, zákona

o investičních pobídkách 1996) ve znění Steuerentlastungsgesetz 1999 (zákon o snižování daňové zátěže 1999) ze dne 19. prosince 1998 volnost, která umožňuje právní úpravu, která zvýhodňuje dotčené investice, u kterých bylo závazné investiční rozhodnutí přijato před uplynutím lhůty k provedení rozhodnutí Komise, popřípadě před uveřejněním zamýšlených opatření v Bundessteuerblatt (BStBl, Spolkový daňový věstník), dodání předmětu investice, jakož i určení a vyplacení pobídky však nastanou až poté?

(<sup>1</sup>) Rozhodnutí Komise 1999/183/ES ze dne 20. května 1998 o státní podpoře na zpracování německých zemědělských výrobků a jejich uvádění na trh, která může být poskytnuta na základě existujících opatření regionální podpory (Úř. věst. L 60, s. 61).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 19. března 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña**

(Věc C-139/12)

(2012/C 174/24)

Jednací jazyk: španělština

**Předkládající soud**

Tribunal Supremo

**Účastnice původního řízení**

Navrhovatelka: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Odpůrkyně: Generalidad de Cataluña

**Předběžné otázky**

- 1) Stanoví čl. 13 část B písm. d) bod 5 směrnice Rady 77/388/EHS (<sup>1</sup>) ze dne 17. května 1977 (v současné době směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006) povinnost uložit daň z přidané hodnoty bez osvobození na operace, prováděné osobou povinnou k dani, spočívající v převodu akcií, které zahrnují nabytí vlastnictví nemovitostí, s ohledem na výjimku, kterou stanoví pro cenné papíry, jež držitelé poskytují právně nebo fakticky vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti nebo její části?
- 2) Umožňuje směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 existenci ustanovení, jako je článek 108 španělského zákona 24/1988 o trhu s cennými papíry, který ukládá nepřímou daň odlišnou od DPH, nazvanou daň z převodu majetku, na nabytí většiny základního kapitálu společnosti, jejíž aktiva jsou převážně tvořena nemovitým majetkem, bez ohledu na to, že účastníci operace mohou být v postavení podnikatelů, aniž tudíž vylučuje situaci, v níž by v důsledku přímého převodu nemovitostí namísto akcií nebo podílů operace podléhala DPH?

- 3) Je vnitrostátní ustanovení, jako je článek 108 španělského zákona o trhu s cennými papíry ze dne 28. července 1988, ve znění 12. dodatkového ustanovení zákona 18/1991, který zdaňuje nabytí většiny základního kapitálu společnosti, jejichž aktiva jsou převážně tvořena nemovitým majetkem nacházejícím se ve Španělsku, aniž dovoluje prokázat, že společnost, nad kterou je získávána kontrola, vyvíjí hospodářskou činnost, slučitelné se svobodou usazování zaručenou článkem [43] ES (nyní článek 49 SFEU) a s volným pohybem kapitálu upraveným v článku 56 ES (nyní článek 63 SFEU)?

(<sup>1</sup>) Směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1)

**Žaloba podaná dne 29. března 2012 — Evropská komise v. Španělské království**

(Věc C-151/12)

(2012/C 174/25)

Jednací jazyk: španělština

**Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Valero Jordana a B. Simon, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

**Návrhová žádání žalobkyně**

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— rozhodl, že Španělské království v souvislosti s povodími uvnitř Společenství nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 8, z čl. 7 odst. 2, z čl. 10 odst. 1 a 2 a z oddílů 1.3 a 1.4 přílohy V směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (<sup>1</sup>) ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky;

— uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Komise se domnívá, že Španělské království provedlo ustanovení směrnice 2000/60/ES uvedená v návrhových žádáních žaloby nesprávně, jelikož se španělská právní úprava vztahuje jen na povodí uvnitř Společenství na úrovni Španělska. V případě povodí uvnitř Společenství (jejichž vody protékají některou z autonomních oblastí) tak nebyla uvedená ustanovení do španělského právního řádu provedena.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275

**Žaloba podaná dne 29. března 2012 — Evropská komise v.  
Bulharská republika**

(Věc C-152/12)

(2012/C 174/26)

Jednací jazyk: bulharština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Vasileva a H. Støvlbæk)

Žalovaná: Bulharská republika

**Návrhová žádání žalobkyně**

— určit, že **Bulharská republika** nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 1 směrnice 2001/14/ES (1);

— uložit Bulharské republice náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Evropská komise (dále jen „Komise“) se ve své žalobě ze dne 16. března 2012 domáhá určení, že Bulharská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 1 směrnice 2001/14/ES tím, že režim zpoplatnění provozovatele infrastruktury v Bulharsku nezaložila v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES na nákladech, které jsou přímo vynaloženy na provoz železniční dopravy. Krom toho Bulharsko neoznámilo, že podle čl. 8 odst. 1 této směrnice stanovilo pro toto zpoplatnění jako základ právní úpravu, která sleduje úplnou náhradu nákladů. Z tohoto důvodu by muselo Bulharsko v každém případě splnit podmínky uvedené v tomto článku.

Komise se opírá o následující hlavní argumenty:

1) Pod pojmem „náklady přímo vynaložené za provoz železniční dopravy“ se rozumí hraniční náklady, které jsou přímo vynaložené z důvodu skutečného používání železniční infrastruktury, to znamená „přímé náklady“, které jsou přímo vynaloženy v souvislosti se zvláštním provozem železniční dopravy. Tyto náklady jsou tedy proměnlivé a závisí na tom, zda se bude nebo nebude železniční infrastruktura využívat. Pokud se vychází z této logiky, náklady vynaložené nezávisle na skutečném využívání železniční infrastruktury by nebylo možné považovat za přímé náklady ani v tom případě, kdy by se týkaly činností nebo zboží, které jsou

třeba k tomu, aby bylo možné na určitých trasách uskutečňovat vlakovou přepravu. Tyto náklady jsou fixními náklady v to smyslu, že se vynaloží i v tom případě, kdy se železniční infrastruktura nebude využívat.

2) Tento výklad vyplývá i ze znění čl. 7 odst. 3, který se vztahuje na náklady, které jsou přímo vynaložené za provoz železniční dopravy. Fixní náklady, které jsou spojené s celkovým provozem železnic, nejsou vynaloženy přímo z důvodu zvláštního provozu železniční dopravy. Výraz „přímo vynaložené“ se tedy vztahuje na dodatečné náklady, které vzniknou v souvislosti se zvláštním provozem železniční dopravy. Navrhovaný výklad vyplývá i ze systematické souvislosti čl. 7 odst. 3. Článek 7 upravuje zásady zpoplatňování, zatímco článek 8 upravuje výjimky, které je možné z těchto zásad mít. V čl. 8 odst. 1 se uvádí, že se má „dosáhnout úplná náhrada nákladů vynaložených provozovatelem infrastruktury“, což znamená, že náklady, na které se uplatní čl. 7 odst. 3, nemohou být konečnými náklady provozovatele infrastruktury, ale že se jedná o přímé náklady, které vznikají z důvodu zvláštního provozu železniční dopravy, tedy nižší náklady než konečné náklady. Tento výklad vyplývá i ze sedmého bodu odůvodnění směrnice 2001/14/ES, který navrhuje optimální využívání železniční infrastruktury co největším počtem přepravních podniků, což vede ke snížení nákladů na dopravu.

3) Komise zastává názor, že provozovatel infrastruktury musí železničním podnikům poskytnout infrastrukturu na vlastní náklady a že železniční podniky musí zaplatit poplatky, které odpovídají přímým nákladům. Uvedené vyplývá z potřeby atraktivnit železniční infrastrukturu pro používání velkým počtem železničních podniků a zvýšit její optimální využívání každým jednotlivým podnikem. Možnost použít čl. 8 odst. 1 směrnice 2001/14/ES existuje jen v případě, kdy jsou splněny podmínky uvedené v tomto článku: pro všechny segmenty trhu, pro které chce provozovatel infrastruktury zavést poplatky, musí nejprve přezkoumat, zda je tyto segmenty mohou unést. Tento výklad vyplývá ze znění čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce a to z formulace: ... „pokud to trh unese“..., jakož i ze znění čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce, který uvádí: „úroveň poplatků nicméně nesmí vylučovat využití infrastruktury segmenty trhu, které mohou zaplatit přinejmenším náklady přímo vynaložené na provoz železniční dopravy...“.

4) Z úplné analýzy nákladů a příjmů bulharského provozovatele infrastruktury za roky 2005-2008 vyplývá, že 60 % až 70 % odhadovaných přímých provozních nákladů v Bulharsku tvořily pevné částky, především mzdy a sociální pojištění. V souladu s výše uvedeným dospěla Komise k závěru, že tyto náklady není možné považovat za přímé náklady ve smyslu čl. 7 odst. 3, protože se při využívání železniční přepravy neměnily. Z toho vyplývá, že příjmy z poplatků za infrastrukturu jsou mnohem vyšší než obecné přímé provozní náklady. V důsledku toho dospěla Komise k závěru, že poplatky nebyly v Bulharsku stanoveny jen na základě nákladů, které jsou přímo vynaloženy na provoz železniční dopravy.

5) Na základě získaných informací se Komise domnívá, že metoda, která se v Bulharsku uplatňuje v souvislosti se zavedením poplatků za používání železniční infrastruktury nevykazuje žádnou přímou souvislost s pojmem přímé náklady ve smyslu čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES.

(<sup>1</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 1)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) dne 29. března 2012 — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken v. Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)**

(Věc C-154/12)

(2012/C 174/27)

Jednací jazyk: francouzština

#### Předkládající soud

Tribunal de première instance de Bruxelles

#### Účastníci původního řízení

Žalobci: Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

Žalovaný: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

#### Předběžné otázky

Je článek 16 nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (<sup>1</sup>), nyní článek 51 nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (<sup>2</sup>), tím, že v odvětví cukrové řepy ukládá dávku 12 eur na tunu cukru v rámci kvóty, neplatný,

— v rozsahu, v němž je právním základem použitým zákonodárcem k zavedení tohoto ustanovení bývalý čl. 37 odst. 2 třetí pododstavec smlouvy o ES, nyní čl. 43 odst. 2 Smlouvy o FEU;

— v rozsahu, v němž zákonodárce, který odůvodnil dávku jako opatření určené k financování výdajů v rámci společné organizace trhu s cukrem, zatímco ve skutečnosti financuje přímé podpory nebo má zajistit rozpočtovou neutralitu reformy v odvětví cukru v roce 2006, neuvádí jasně a jednoznačně důvody zavedení dávky, jak vyžaduje článek 296 Smlouvy o FEU (bývalý článek 253 Smlouvy o ES);

— v rozsahu, v němž je odvětví cukrové řepy jediným odvětvím, na něž byla uložena taková dávka přispívající do obecného rozpočtu Evropské unie, musí být dávka považována za diskriminační jak mezi pěstiteli, kteří zachovali produkci cukrové řepy, a těmi, kteří s touto produkcí přestali, tak mezi odvětvím cukrové řepy a všemi ostatními zemědělskými či nezemědělskými odvětvími;

— v rozsahu, v němž je třeba mít za to, že dávka porušuje zásadu proporcionality, jelikož není vhodná ani nezbytná k financování výdajů v rámci společné organizace trhu s cukrem a ani přiměřená vzhledem ke skutečným výdajům a perspektivám výdajů v rámci společné organizace trhu s cukrem?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 58, s. 1.

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 299, s. 1.

**Žaloba podaná dne 30. března 2012 — Evropská komise v. Irsko**

(Věc C-158/12)

(2012/C 174/28)

Jednací jazyk: angličtina

#### Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Petrova a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci)

Žalovaný: Irsko

#### Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že nejpozději do 30. října 2007 nevydalo povolení podle článků 6 a 8 směrnice 2008/1/ES (<sup>1</sup>) či vhodným způsobem nepřezkoumalo a případně neaktualizovalo podmínky povolení 13 existujících zařízení pro chov prasat a drůbeže v Irsku a tím nezajistilo, aby tato zařízení byla provozována podle požadavků článků 3, 7, 9, 10 a 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2 směrnice uvedené směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 této směrnice,

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

#### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 5 odst. 1 směrnice 2008/1 mají členské státy dbát na to, aby jejich příslušné orgány vydávaly povolení podle článků 6 a 8 nebo přiměřeným způsobem přezkoumaly existující podmínky povolení a případně provedly jejich aktualizaci, a to nejpozději do 30. října 2007.



Podle informací, které má Komise, jsou existující zařízení pro chov prasat a drůbeže v Irsku stále provozována bez povolení vydaných podle směrnice 2008/1; z toho vyplývá závěr, že Irsko nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

(<sup>1</sup>) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezení znečištění (Úř. věst. L 24, s. 8).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 11. dubna 2012 — Peter Pinckney v. KDG médiatech AG**

(Věc C-170/12)

(2012/C 174/29)

Jednací jazyk: francouzština

**Předkládající soud**

Cour de cassation

**Účastníci původního řízení**

Žalobce: Peter Pinckney

Žalovaná: KDG médiatech AG

**Předběžné otázky**

1) Je třeba čl. 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (<sup>1</sup>) vykládat v tom smyslu, že v případě údajného porušení majetkových autorských práv, ke kterému došlo zveřejněním obsahu informací na internetových stránkách,

— má osoba, která se pokládá za poškozeného, možnost podat žalobu na náhradu škody k soudům každého členského státu, na jehož území je nebo byl přístupný obsah informace zveřejněné na internetu, s cílem získat pouze náhradu újmy způsobené na území členského státu sídla soudu, jemuž je žaloba podána,

nebo

— je krom toho třeba, aby tento obsah informací byl určen veřejnosti na území tohoto členského státu, nebo aby existovala jiná souvislost?

2) Je třeba na první otázku odpovědět stejně i v případě, že údajné porušení majetkových autorských práv nespočívá ve zveřejnění elektronického obsahu, ale stejně jako v projednávané věci v on-line nabídce hmotného nosiče reprodukujícího tento obsah?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. 2001 L 12, s. 1

**Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2012 Carrols Corp. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. února 2012 ve věci T-291/09, Carrols Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Giulio Gambettola**

(Věc C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Jednací jazyk: španělština

**Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Carrols Corp. (zástupce: I. Temiño Cenicerros, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Giulio Gambettola

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 1. února 2012 ve věci T-291/09 v plném rozsahu;

— vyhověl v plném rozsahu návrhovým žádáním uvedeným v prvním stupni.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty**

Porušení unijního práva ze strany Tribunálu spočívající v porušení článku 52 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 (<sup>1</sup>) a judikatury, která jej vykládá

V napadeném rozsudku dospěl Tribunál k závěru, že „pokud jde o totožnost dotčených označení, tato totožnost nemůže prokázat, že vedlejší účastník nebyl v dobré víře, nebyl-li předložen žádný jiný relevantní důkaz“.

Z rozsudku Soudního dvora ze dne 11. června 2009, Chocladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, Sb. rozh. s. I-4893), ovšem plyne, že „neexistence dobré víry přihlašovatele musí být posuzována globálně, a to s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu“ (bod 37 rozsudku). Tribunál se však chybně zabýval každou skutkovou okolností zvlášť, takže ztratil celkový nadhled a neoprávněně rozšířil důkazní břemeno žalobkyně, čímž zasáhl do jejího práva na účinnou soudní ochranu.

(<sup>1</sup>) Nařízení Rady ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná  
Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 18. dubna 2012  
— Yvon Welte v. Finanzamt Velbert**

Žalovaný: Finanzamt Velbert

(Věc C-181/12)

(2012/C 174/31)

Jednací jazyk: němčina

**Předkládající soud**

Finanzgericht Düsseldorf

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: Yvon Welte

**Předběžná otázka**

Musí být články 56 a 58 Smlouvy o založení Evropského společenství vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu v oblasti dědické daně, která v případě nabytí pozemku nacházejícího se v tuzemsku děděním po zůstaviteli, který neměl bydliště v tuzemsku, pro nabyvatele, který nemá bydliště v tuzemsku, stanoví osvobození od daně pouze ve výši 2 000 eur, zatímco kdyby měl zůstavitel nebo nabyvatel v okamžiku vzniku práva na dědictví bydliště v dotčeném členském státě, bylo by v případě nabytí děděním příznáno osvobození ve výši 500 000 eur?

# TRIBUNÁL

**Rozsudek Tribunálu ze dne 3. května 2012 — Conceria Kara v. OHIM — Dima (KARRA)**

(Věc T-270/10) <sup>(1)</sup>

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky KARRA — Starší národní obrazová ochranná známka a obrazová ochranná známka Společenství Kara — Obchodní firma Conceria Kara Srl a obchodní název Kara — Relativní důvody pro zamítnutí — Článek 75 první věta nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 8 Pařížské úmluvy — Nedostatek dobré víry“)

(2012/C 174/32)

Jednací jazyk: italština

## Účastníci řízení

Žalobkyně: Conceria Kara Srl (Trezzano sul Naviglio, Itálie) (zástupce: P. Picciolini, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Mannucci, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti (Istanbul, Turecko)

## Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 29. března 2010 (věc R 1172/2009-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Conceria Kara Srl a Dima — Gida Tekstil Deri Insaat Maden Turizm Orman Urünleri Sanayi Ve Ticaret Ltd Sti.

## Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Conceria Kara Srl ponese náklady řízení.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

**Rozsudek Tribunálu ze dne 2. května 2012 — Universal Display v. OHIM (UniversalPHOLED)**

(Věc T-435/11) <sup>(1)</sup>

(„Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s uvedením Evropského společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství UniversalPHOLED — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisná povaha — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 174/33)

Jednací jazyk: angličtina

## Účastníci řízení

Žalobkyně: Universal Display Corp. (Ewing, New Jersey, Spojené státy) (zástupci: A. Poulter a C. Lehr, solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

## Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. května 2011 (věc R 215/2011-2) týkajícímu se přihlášky slovního označení „UniversalPHOLED“ k zápisu jako ochranné známky Společenství.

## Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Universal Display Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 298, 8.10.2011.

**Usnesení Tribunálu ze dne 16. dubna 2012 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise**

(Spojené věci T-40/07 P-REV a T-62/07 P-REV) <sup>(1)</sup>

(„Řízení — Návrh na obnovu řízení — Nová skutečnost — Neexistence — Nepřípustnost“)

(2012/C 174/34)

Jednací jazyk: francouzština

## Účastníci řízení

Žalobce: José António de Brito Sequeira Carvalho (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Boury, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

## Předmět

Návrh na obnovu řízení, jehož předmětem je rozsudek Soudu prvního stupně (nyní Tribunál) ze dne 5. října 2009, de Brito Sequeira Carvalho v. Komise a Komise v. de Brito Sequeira Carvalho (T-40/07 P a T-62/07 P, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí).

**Výrok**

- 1) *Návrh na obnovu řízení se odmítá jako nepřipustný.*
- 2) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.*

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 82, 14.4.2007.

**Usnesení Tribunálu ze dne 24. dubna 2012 — El Fatmi v. Rada**

(Spojené věci T-76/07, T-362/07 a T-409/08) (<sup>1</sup>)

*(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá s cílem bojovat proti terorismu — Stažení ze seznamu dotčených osob — Žaloba na neplatnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)*

(2012/C 174/35)

Jednací jazyk: nizozemština

**Účastníci řízení**

*Žalobce:* Nouriddin El Fatmi (Vught, Nizozemsko) [zástupci: G. Pulles a A. M. van Eik (věci T-76/07, T-362/07 a T-409/08), J. Pauw (věci T-76/07 a T-362/07) a M. Uiterwaal (T-76/07), advokáti]

*Žalovaná:* Rada Evropské unie [zástupci: původně G. J. Van Hegelsom a E. Finnegan (T-76/07 a T-362/07), poté B. Driessen a E. Finnegan (T-76/07, T-362/07 a T-409/08), zmocněnci]

*Vedlejší účastníci podporující žalovanou:* Nizozemské království [zástupci: původně C. Wissels, M. de Mol a Y. de Vries, jakož i M. de Grave (věc T-76/07), poté C. Wissels, M. Bulterman a J. Langer, zmocněnci]; a Evropská komise [zástupci: S. Boelaert a P. van Nuffel, jakož i, původně, J. Aquilina (věc T-76/07), zmocněnci]

**Předmět věci**

V zásadě návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2006/1008/ES ze dne 21. prosince 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 379, s. 123), nahrazeného postupně rozhodnutími Rady 2007/445/ES ze dne 28. června 2007 (Úř. věst. L 169, s. 58), 2007/868/ES ze dne 20. prosince 2007 (Úř. věst. L 340, s. 100), 2008/583/ES ze dne 15. července 2008 (Úř. věst. L 188, s. 21), 2009/62/ES ze dne 26. ledna 2009 (Úř. věst. L 23, s. 25), nařízením Rady (ES) č. 501/2009 ze dne 15. června 2009 (Úř. věst. L 151, s. 14) a prováděcími nařízením Rady (EU) č. 1285/2009 ze dne 22. prosince 2009 (Úř. věst. L 346, s. 39), (EU) č. 610/2010 ze dne 12. července 2010 (Úř. věst. L 178, s. 1), (EU) č. 83/2011 ze dne 31. ledna 2011 (Úř. věst. L 28, s. 14) a (EU) č. 687/2011 ze dne 18. července 2011 (Úř. věst. L 188, s. 2) v rozsahu, v němž je jméno žalobce uvedeno na seznamu osob,

skupin a subjektů [entit], na které se použije nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 1)

**Výrok**

- 1) *O žalobě již není třeba rozhodnout.*
- 2) *Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Evropská komise a Nizozemské království ponесou vlastní náklady řízení.*

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 117, 26.5.2007.

**Usnesení Tribunálu ze dne 20. dubna 2012 — Pachtitis v. Komise**

(Věc T-374/07) (<sup>1</sup>)

*(„Veřejná služba — Přijímání — Otevřené výběrové řízení — Zamítnutí žádosti o poskytnutí kopie otázek a odpovědí vstupních testů — Nepříslušnost Soudu — Postoupení věci Soudu pro veřejnou službu“)*

(2012/C 174/36)

Jednací jazyk: řečtina

**Účastníci řízení**

*Žalobce:* Dimitrios Pachtitis (Athény, Řecko) (zástupci: původně P. Giatagantzidis a V. Niagkou, poté P. Giatagantzidis a S. Stavropoulou, poté P. Giatagantzidis a K. Kyriazi, advokáti)

*Žalovaná:* Evropská komise (zástupci: J. Currall a I. Chatzgianis, zmocněnci)

*Vedlejší účastníci podporující žalobce:* Řecká republika (zástupci: E. M. Mamouna a K. Boskovits, zmocněnci); Švédské království (zástupci: A. Falk a S. Johannesson, zmocněnci); a Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) (zástupce: H. Hijmans, zmocněnec)

**Předmět věci**

Návrh na zrušení zaprvé rozhodnutí Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO) ze dne 27. června 2007, kterým se zamítá žádost žalobce o získání přístupu k otázkám, které mu byly položeny v rámci účasti v obecném výběrovém řízení EPSO/AD/77/06, odpovědím, které podal na tyto otázky, a k seznamu správných odpovědí na uvedené otázky, a zadruhé implicitního zamítnutí opakované žádosti, kterou podal dne 10. července 2007 u EPSO.

**Výrok**

- 1) *Věc T-374/07 se postupuje k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu Evropské unie*

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 283, 24.11.2007.

**Usnesení Tribunálu ze dne 24. dubna 2012 — Alstom v. Komise**

(Věc T-517/09) (<sup>1</sup>)

**(„Hospodářská soutěž — Trh se silovými transformátory — Dopis inspektora Komise — Odmítnutí přijetí zřízení bankovní záruky jako dočasného prostředku uhrazení pokuty — Odpadnutí právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2012/C 174/37)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Alstom (Levallois Perret, Francie) (zástupci: J. Derenne a A. Müller-Rappard, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, N. von Lingen a K. Mojzesowicz, zmocněnci)

**Předmět věci**

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 7601 final ze dne 7. října 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 EHP (věc COMP/39.129-Silové transformátory), kterým byla žalobkyni uložena pokuta, a návrh na zrušení dopisu inspektora Komise ze dne 10. prosince 2009, kterým bylo odmítnuto zřízení bankovní záruky jako prostředku dočasné úhrady této pokuty.

**Výrok**

1) Není na místě rozhodnout o návrhu na zrušení dopisu inspektora Evropské komise ze dne 10. prosince 2009, kterým bylo odmítnuto zřízení bankovní záruky jako prostředku dočasné úhrady pokuty uložené rozhodnutím Komise C(2009) 7601 final ze dne 7. října 2009 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 EHP (věc COMP/39.129-Silové transformátory).

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 51, 27.2.2010.

**Usnesení Tribunálu ze dne 16. dubna 2012 — F91 Diddelég a další v. Komise**

(Věc T-341/10) (<sup>1</sup>)

**(„Žaloba na neplatnost — Odložení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Neexistence napadnutelného aktu — Nepřípustnost“)**

(2012/C 174/38)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastníci řízení**

Žalobci: F91 Diddelég (Dudelange, Lucembursko), Julien Bonnetaud (Yutz, Francie), Thomas Gruszczynski (Amnéville,

Francie), Rainer Hauck (Maxdorf, Německo), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Lucembursko), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francie) a Yann Thibout (Algrange, Francie) (zástupci: L. Misson, C. Delrée a G. Ernes, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Rozet a P. Van Nuffel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) (Mondercange, Lucembursko) (zástupci: původně K. Daly, solicitor, a D. Keane, SC, poté K. Daly)

**Předmět věci**

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 3. června 2010 o odložení stížnosti podané žalobci proti Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF), návrh na zrušení pravidel FLF, která jsou v rozporu s články 39 ES a 81 ES, jakož i návrh směřující k rozhodnutí „o uložení přiměřených sankcí“.

**Výrok**

1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.

2) F91 Diddelég, Julien Bonnetaud, Thomas Gruszczynski, Rainer Hauck, Stéphane Martine, Grégory Molnar a Yann Thibout ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

3) Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF) ponese vlastní náklady řízení.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. dubna 2012 — Hassan v. Rada**

(Věc T-572/11 R II)

**(„Řízení o předběžných opatřeních — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na vydání předběžných opatření — Nový návrh — Nové skutečnosti — Nedostatek — Nepřípustnost“)**

(2012/C 174/39)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastníci řízení**

Žalobce: Samir Hassan (Damašek, Sýrie) (zástupci: É. Morgan de Rivery a E. Lagathu, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Kyriakopoulou a M. Vitsentzatos, zmocněnci)



**Předmět věci**

Návrh na vydání předběžných opatření, zejména návrh na odklad vykonatelnosti omezujících opatření, která Rada vydala vůči Sýrii, v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce.

**Výrok**

- 1) Návrh na vydání předběžných opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. dubna 2012 — Ternavsky v. Rada**

(Věc T-163/12 R)

(„Předběžné opatření — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Bělorusku — Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“)

(2012/C 174/40)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastníci řízení**

Žalobce: Anatoly Ternavsky (Moskva, Rusko) (zástupci: C. Rapin a E. Van den Haute, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

**Předmět věci**

Návrh na odklad vykonatelnosti bodu 2 přílohy II prováděcího rozhodnutí Rady 2012/171/SZBP ze dne 23. března 2012, kterým se provádí rozhodnutí 2010/639/SZBP o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 87, s. 95) a bodu 2 přílohy II prováděcího nařízení Rady (EU) č. 265/2012 ze dne 23. března 2012, kterým se provádí čl. 8a odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2006 o omezujících opatřeních vůči Bělorusku (Úř. věst. L 87, s. 37).

**Výrok**

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Žaloba podaná dne 2. března 2012 — Francie v. Komise**

(Věc T-135/12)

(2012/C 174/41)

Jednací jazyk: francouzština

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter a J. Rossi, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v celém rozsahu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Svou žalobou se žalobkyně domáhá neplatnosti rozhodnutí Komise C(2011) 9403 final ze dne 20. prosince 2001, prohlášení za určitých podmínek podporu, provedenou Francouzskou republikou ve prospěch France Télécom a která se týkala reformy způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u společnosti France Télécom, za slučitelnou se společným trhem [státní podpora č. C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod, rozdělený do dvou částí, vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise zastávala stanovisko, že reforma způsobu financování důchodů státních úředníků pracujících u France Télécom představuje státní podporu. Žalobkyně uplatňuje argument, že
  - Komise nesprávně vycházela z toho, že snížení protihodnoty, kterou má zaplatit France Télécom státu, nezbavilo France Télécom strukturální nevýhody, která tuto společnost postihla v důsledku vstupu v platnost zákona z roku 1990 a že opatření poskytuje tomuto podniku výhodu;
  - podpůrně, že se Komise nesprávně domnívala, že France Télécom požívá od roku 1996 výhody navzdory placení výjimečného paušálního příspěvku tímto podnikem.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází podpůrně z porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, neboť Komise podminila slučitelnost dotyčného opatření s dodržením podmínky stanovené v článku 2 sporného rozhodnutí. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části:
  - V rámci první části žalobkyně uplatňuje argument, že Komise porušila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tím, že předpokládala, že v projednávaném případě nebylo dosaženo sazby k zajištění rovných soutěžních podmínek, neboť při výpočtu protiplnění zaplaceného France Télécom na základě vstupu v platnost zákona z roku 1996 nebyla zohledněna společná rizika.
  - V rámci druhé části tvrdí žalobkyně podpůrně, že Komise porušila čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tím, že odmítla posoudit nedostatečnou sazbu k zajištění rovných soutěžních podmínek na základě zaplacení výjimečné paušální částky France Télécom, a dospěla k závěru, že tento podnik nebude mít až do roku 2043 srovnatelné postavení se svými konkurenty.

- 3) Třetí žalobní důvod se opírá o zjevně nesprávné posouzení, neboť Komise odmítla sazbu ve výši 7 % jakožto aktualizací sazbu na výjimečný paušální příspěvek.

**Žaloba podaná dne 12. dubna 2012 — Deutsche Börse v. Komise**

(Věc T-175/12)

(2012/C 174/42)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Německo) (zástupci: C. Zschocke, J. Beninca a T. Schwarze, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise COMP/M.6166 Deutsche Börse/ NYSE Euronext ze dne 1. února 2012; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná správně neposoudila horizontální soutěžní tlaky, kterým účastníci podléhají, jelikož přezkum obchodování s deriváty „over-the-counter“ (deriváty OTC) ze strany Komise a její tvrzení, že účastníci vytvářejí vzájemně tlak na své burzovní náklady, jsou stíženy nesprávným právním a skutkovým posouzením. Krom toho je tvrzení Komise, podle kterého účastníci vykonávají soutěžní tlak jeden na druhého v oblasti inovace, zjevně nesprávné a její analýza soutěže mezi transakčními platformami není založena na přesvědčivých a koherentních důkazech. Mimoto Komise dostatečně nepřezkoumala omezení spojené s poptávkou, neboť nepřezkoumala a neposoudila zásadní úlohu zákazníků účastníků, mezi kterými jsou hlavní účastníci obchodování s OTC, ani neprovedla jakoukoliv kvantitativní analýzu.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že posouzení nárůstu efektivity uplatněného účastníky provedené

žalovanou je zjevně nesprávné a není podepřeno prokazatelnými a koherentními důkazy. Komise nesprávně uznala, že pouze některý nárůst efektivity je ověřitelný, souvisí s fúzí a může vést přímo k zisku pro zákazníky, a nesprávně tvrdila, že nebyl dostatečný pro vyrovnání účinků fúze na soutěž. Pokud jde o její posouzení jak úspor provedených v oblasti záruky tak pozitivních účinků na likviditu, porušila Komise právo účastníků na vyslechnutí, když se opřela o důkazy a argumenty předložené po slyšení, ke kterým se účastníci nemohli vyjádřit. Teorie Komise o „zpětném odebrání“ a její posouzení souvislosti úspor ohledně záruky s fúzí byly založeny na nových teoriích a požadavcích, které se neopírají o pokyny Komise k horizontálnímu spojování podniků<sup>(1)</sup>.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že žalovaná neposoudila přiměřeně opravná opatření navrhovaná účastníky. Odmítnutí závazku týkajícího se úplného zastavení činnosti NYX (žalobkyně a NYSE Euronex) ohledně obchodu s deriváty „single equity“, včetně zastavení nástroje BClear NYX, je založeno na nesprávných důkazech. Údajná „symbióza“ mezi deriváty „single equity“ a deriváty „equity index“ neexistuje, odporuje vlastní analýze Komise v oblasti definice trhu a při jejím uplatnění byla porušena práva účastníků na obhajobu. Odmítnutí závazku týkajícího se udělování licencí ze strany Komise je nesprávné a odporuje závěrům týkajícím se soutěže v oblasti technologie.

<sup>(1)</sup> Pokyny k horizontálnímu spojování podniků s ohledem na nařízení Rady o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, C 31, s. 5).

**Žaloba podaná dne 16. dubna 2012 — Bank Tejarat v. Rada**

(Věc T-176/12)

(2012/C 174/43)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Bank Tejarat (Teherán, Írán) (zástupci: S. Zaiwalla, P. Reddy, a F. Zaiwalla, solicitors, D. Wyatt, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

**Návrhová žádání**

- Zrušit odstavec 2 tabulky I.B. přílohy I rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, s. 22), v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká žalobkyně;
- zrušit odstavec 2 tabulky I.B. přílohy I prováděcího nařízení Rady (EU) č. 54/2012 ze dne 23. ledna 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 19, s. 1), v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyně;
- zrušit odstavec 105 tabulky B přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), v rozsahu, v němž se toto nařízení týká žalobkyně;
- určit, že čl. 20 odst. 1 rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP se vztahuje k žalobkyni nepoužije;
- určit, že čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 267/2012 se vztahuje k žalobkyni nepoužije;
- určit, že zrušení odstavce 2 tabulky I.B. přílohy I rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 54/2012 a odstavce 105 tabulky B přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 má okamžitý účinek; a
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

**1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že**

- věcná kritéria pro označení za účelem napadených opatření nejsou v případě žalobkyně splněna a pro její označení neexistuje právní ani skutkový základ; Rada se krom toho dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda tato kritéria byla splněna; a
- Rada označila žalobkyni na základě nedostatečných důkazů prokazujících, že kritéria byla splněna, a tak se dopustila (dalšího) zjevně nesprávného posouzení, jelikož žalobkyně nespĺňuje žádné z pěti kritérií pro označení stanovených v čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012; a že Rada nepředložila žádné důkazy pro vyvrácení těchto tvrzení.

**2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že**

- označení žalobkyně porušuje její lidská práva a základní svobody, včetně práva výkonu obchodních činností a práva na užívání majetku a porušuje zásadu proporcionality.

**3) Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že**

- Rada v každém případě porušila formální požadavky a) žalobkyni individuálně oznámit její označení b) předložit dostatečné a správné odůvodnění c) dodržet práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu.

**Žaloba podaná dne 20. dubna 2012 — Spraylat v. ECHA**

(Věc T-177/12)

(2012/C 174/44)

Jednací jazyk: němčina

**Účastnice řízení**

Žalobkyně: Spraylat GmbH (Aachen, Německo) (zástupce: K. Fischer, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil stanovení administrativního poplatku žalovanou ze dne 21. února 2012 oznámené žalobkyni dne 21. února 2012 (faktura č. 10030371);

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Podpůrně žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí SME(2012)1445 ze dne 15. února 2012.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod: Porušení nařízení (ES) č. 1907/2006<sup>(1)</sup> a nařízení (ES) č. 340/2008<sup>(2)</sup>

Žalobkyně tvrdí, že z obou nařízení vyplývá, že za jediný platný základ pro výběr administrativního poplatku podle čl. 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 je třeba považovat skutečnost, že má tento poplatek pokrýt náklady ECHA na přezkum registrace s ohledem na velikost podniku, což nebylo při stanovení administrativního poplatku podle rozhodnutí správní rady ECHA MB/D/29/2010 vzato v úvahu. Nepřípustné je i odstupňování výše administrativního poplatku v závislosti na velikosti podniku, jelikož v důsledku toho musí velké podniky částečně nést náklady na přezkum týkající se malých podniků.



## 2) Druhý žalobní důvod: Porušení zásady proporcionality

Uvedená zásada vyžaduje, aby byl administrativní poplatek vybírán žalovanou v přiměřeném poměru k plnění poskytnutému žalovanou. Tak tomu však podle názoru žalobkyně není — srovnáme-li administrativní poplatek ve výši 20 700 eur s plněním, které bylo skutečně žalovanou poskytnuto.

## 3) Třetí žalobní důvod: Porušení obecné zásady rovného zacházení

V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že odstupňování výše administrativního poplatku v závislosti na velikosti podniku rovněž vede k nepřipustnému nerovnému zacházení. Nadto žalovaná porušuje zásadu rovného zacházení tím, že změnila svou správní praxi, jelikož s žalobkyní zachází jinak než s jinými žadateli o registraci, kterým žalovaná poskytla možnost provést opravy týkající se velikosti podniku i po obdržení registračního čísla, aby se tak vyhnuli uložení administrativního poplatku.

## 4) Čtvrtý žalobní důvod: Porušení zásady právní jistoty a zásady řádné správy

Ačkoli si žalovaná uvědomila, že správné určení velikosti podniku přináší v registrační praxi obtíže, neposkytla žalobkyni — v rozporu se zásadou řádné správy — možnost, aby údaje opravila a vyhnula se tak uložení administrativního poplatku.

## 5) Pátý žalobní důvod: Nepřipustné přenesení normativní pravomoci na žalovanou

Článek 13 odst. 4 nařízení č. 340/2008 zmocňuje žalovanou k vybírání administrativního poplatku, aniž jsou v nařízení stanoveny podrobnosti týkající se takového výběru, či zvláště rámcová úprava samotného poplatku. To podle žalobkyně představuje nepřipustné přenesení normativní pravomoci na žalovanou.

(<sup>1</sup>) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

(<sup>2</sup>) Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 107, s. 6).

**Žaloba podaná dne 17. dubna 2012 — Khwanda v. Rada**

(Věc T-178/12)

(2012/C 174/45)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

**Žalobce:** Mahran Khwanda (Damašek, Sýrie) (zástupci: S. Jeffrey a S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC a R. Blakeley, barrister)

**Žalovaná:** Rada Evropské unie

**Návrhová žádání**

— Zrušit odstavec 22 přílohy prováděcího rozhodnutí Rady 2012/37/SZBP ze dne 23. ledna 2012, kterým se provádí rozhodnutí 2011/782/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. L 19, s. 33), v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— zrušit odstavec 22 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 55/2012 ze dne 23. ledna 2012, kterým se provádí čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. L 19, s. 6), v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— určit, že čl. 18 odst. 1 a čl. 19 odst. 1 rozhodnutí Rady 2011/782/SZBP (<sup>1</sup>) se ve vztahu k žalobci nepoužijí;

— určit, že čl. 14 odst. 1 a čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 36/2012 (<sup>2</sup>) se ve vztahu k žalobci nepoužijí;

— určit, že zrušení odstavce 22 přílohy rozhodnutí Rady 2012/37/SZBP a odstavce 22 přílohy nařízení Rady (EU) č. 55/2012 má okamžitý účinek; a

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

## 1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že

— věcná kritéria pro označení za účelem napadených opatření nejsou v případě žalobce splněna, neboť neexistuje žádný právní nebo skutkový důvod pro jeho označení; Rada se krom toho dopustila v tomto ohledu zjevně nesprávného posouzení; Rada navíc označila žalobce na základě nedostatečných důkazů;

— žalobce předložil přesné a konkrétní důkazy na podporu svých návrhů a důkazy o skutečnosti, že přijal aktivní opatření k tomu, aby bylo provládním silám zabráněno v přístupu ke konvoji autobusů Kadmos Transport. Rada nepředložila dostatečné důkazy pro vyvrácení těchto tvrzení.

## 2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že

— označení žalobce porušuje lidská práva a základní svobody žalobce, včetně práva na soukromý a rodinný život, jakož i práva na užívání majetku a porušuje zásadu proporcionality.

## 3) Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že

— Rada v každém případě porušila formální požadavky tím, že a) žalobci individuálně neoznámila jeho označení b) nepředložila dostatečné a správné odůvodnění c) nedodržela práva na obhajobu ani na účinnou soudní ochranu.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 319, s. 56.

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 16, s. 1.

## Žaloba podaná dne 26. dubna 2012 — Bateni v. Rada

(Věc T-181/12)

(2012/C 174/46)

Jednací jazyk: němčina

### Účastníci řízení

Žalobce: Naser Bateni (Hamburg, Německo) (zástupci: J. Kienzle a M. Schlingmann, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Rada Evropské unie

### Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 v rozsahu, v němž se dotýká žalobce;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení, a zejména nákladů vynaložených žalobcem.

### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

#### 1) První žalobní důvod: Porušení práva žalobce na obhajobu

— Rada porušila právo žalobce se účinnou právní ochranu a zejména povinnost uvést odůvodnění, jelikož pro zahrnutí žalobce do přílohy IX k napadenému nařízení neposkytl dostatečné odůvodnění.

— Rada porušila právo žalobce na to být vyslechnut, jelikož žalobci neposkytla možnost stanovenou v čl. 46 odst. 3 a 4 napadeného nařízení předložit připomínky k zařazení na sankční seznamy a dát tak podnět k přezkumu Radou.

#### 2) Druhý žalobní důvod: Nedostatek základu pro zařazení žalobce na sankční seznamy

— Z důvodů, které Rada uvedla pro zařazení žalobce na sankční seznamy, není zřejmé, o který základ se Rada přesně opírá.

— Činnost, kterou žalobce vykonával pouze do března roku 2008, nemůže odůvodnit jeho zařazení na sankční seznamy v prosinci roku 2011.

— Činnost žalobce jakožto jednatele společnosti Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH neodůvodňuje jeho zařazení na sankční seznamy zejména proto, že Tribunál Evropské unie nařízení (EU) č. 961/2010 (<sup>1</sup>) zrušil v rozsahu, v němž se dotýkalo společnosti HTTS GmbH.

— Pouhá skutečnost, že žalobce byl jednatelem společnosti anglického práva, která byla mezitím zrušena, nepřipouští závěr, že je dán jeden z důvodů uvedených v čl. 23 odst. 2 napadeného nařízení pro zařazení žalobce na sankční seznamy.

#### 3) Třetí žalobní důvod: Porušení základního práva žalobce na respektování vlastnictví

— Zařazení žalobce na sankční seznamy představuje neodůvodněný zásah do jeho základního práva na vlastnictví, jelikož žalobce v důsledku nedostatečného odůvodnění Radou nemůže ověřit, z jakých důvodů byl zařazen na seznamy osob, jichž se sankce týkají.

— Zařazení žalobce na sankční seznamy je zjevně nevhodným prostředkem pro dosažení cílů napadeného nařízení a navíc představuje nepřiměřený zásah do jeho vlastnických práv.

(<sup>1</sup>) Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).

**Žaloba podaná dne 26. dubna 2012 — HTTS v. Rada****(Věc T-182/12)**

(2012/C 174/47)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

**Žalobkyně:** HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Německo) (zástupci: J. Kienzle a M. Schlingmann, advokáti)

**Žalovaná:** Rada Evropské unie

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 v části, ve které se týká žalobkyně;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení, zejména těch, které vynaložila žalobkyně.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práv obhajoby žalobkyně

— Rada porušila právo žalobkyně na účinnou právní ochranu a zejména povinnost uvést odůvodnění tím, že pro opětovné zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podle článku 23 napadeného nařízení podléhají omezujícím opatřením, neuvedla dostatečné odůvodnění.

— Rada porušila právo žalobkyně být vyslechnut tím, že žalobkyni neposkytla možnost vyjádřit se předem k opětovnému zařazení do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením, a vyvolat tím přezkoumání věci Radou.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence důvodu pro opětovné zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením

— Důvody uvedené Radou pro opětovné zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením, její zařazení neodůvodňují a jsou obsahově chybné. Žalobkyně zejména není ovládnuta společností IRISL.

— Zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením, je založeno na zjevně nesprávném posouzení jejího postavení a jejích činností Radou.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základního práva žalobkyně na respektování vlastnického práva

— Opětovné zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením, představuje neodůvodněný zásah do jejího základního práva vlastnit majetek, protože na základě nedostatečného odůvodnění Rady jí není zřejmé, z jakých důvodů byla zařazena na seznam osob, na něž se omezující opatření vztahují.

— Zařazení žalobkyně do seznamu osob a subjektů, které podléhají omezujícím opatřením, představuje nepřiměřený zásah do jejích vlastnických práv a je zjevně nezpůsobilé k dosažení cílů, které napadené nařízení sleduje. V každém případě jde nad rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

**Žaloba podaná dne 23. dubna 2012 — HUK-Coburg v. Komise****(Věc T-185/12)**

(2012/C 174/48)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

**Žalobkyně:** HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Německo) (zástupci: A. Birnstiel, H. Heinrich a A. Meier, advokáti)

**Žalovaná:** Evropská komise

**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. února 2012, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o přístup k určitým dokumentům jednoho řízení ve věci kartelových dohod (COMP/39.125 — Carglas);

— uložil žalované náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení žalobkyně.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z nepřezkoumání jednotlivých dokumentů uvedených v žádosti

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí není založeno na konkrétním a individuálním přezkumu každého jednotlivého dokumentu. Podle názoru žalobkyně je napadené rozhodnutí založeno na právně chybném předpokladu, že v projednávaném případě existuje obecná domněnka pro použití výjimky.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Na tomto místě žalobkyně uvádí, že Komise zamítnutí žádosti žalobkyně v celém rozsahu ve svém rozhodnutí odůvodnila pouze paušálními úvahami a toto rozhodnutí je tedy odůvodněno nedostatečně. Žalobkyně v tom spatřuje porušení povinnosti uvést odůvodnění a tedy porušení podstatných formálních náležitostí.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z právně chybného výkladu a použití čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001 <sup>(1)</sup>

Třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že výklad a použití výjimek, které upravuje čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážka nařízení č. 1049/2001, Komisí byl právně chybný. Žalobkyně má za to, že Komise pominula vztah mezi pravidlem a výjimkou a vychází z příliš širokého chápání „ochrany cílů vyšetřování“ a pojmu „obchodních zájmů“.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nezohlednění soukromoprávního prosazování kartelového práva jako veřejného zájmu ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001

Ve čtvrtém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že Komise neoprávněně odmítla převažující veřejný zájem na zpřístupnění vyžádaných dokumentů. Podle názoru žalobkyně byla Komise zejména v rámci zvážení zájmů povinna zohlednit, že i soukromoprávní prosazování kartelového práva představuje veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.

---

<sup>(1)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43).

## SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

**Žaloba podaná dne 28. listopadu 2011 — ZZ v. Komise**

(Věc F-126/11)

(2012/C 174/49)

Jednací jazyk: francouzština

### Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: M. Boury, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

### Předmět a popis sporu

Návrh na zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) v rozsahu, v němž ukládá žalobci disciplinární sankci ve formě důtky

### Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí OOJ CMS 10/038 uložit žalobci důtku, jakož i rozhodnutí OOJ č. R/393/11, kterým bylo prvně uvedené rozhodnutí potvrzeno;
- určit, že důtku, kterou OOJ žalobci uložil bez předložení platných důkazů o údajném obtěžování, které je mu vytýkáno, a bez provedení skutečně nezávislého, nestranného a spravedlivého šetření umožňujícího prokázat reálnost údajného obtěžování, kterého se měl dopustit vůči svému kolegovi, představuje vůči žalobci akt diskriminace ze strany OOJ;
- určit, že v průběhu celé této věci a jiných s ní souvisejících, které jí přecházely, byl žalobce obětí závažných porušení jeho základních práv, která jsou zakotvena ve Smlouvách, Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv, a že z tohoto důvodu má právo na náhradu škody za tato porušení podle posouzení Soudem.

**Žaloba podaná dne 29. března 2012 — ZZ v. Komise**

(Věc F-28/12)

(2012/C 174/50)

Jednací jazyk: italština

### Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

### Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým byla implicitně zamítnuta žádost žalobce směřující k tomu, aby zaprvé z lékařské zprávy ze dne 28. února 2008 byla odstraněna jedna věta, zadruhé, aby takto opravená lékařská zpráva byla zaslána lékaři vybranému žalobcem a zatřetí, aby obecně ze spisu týkajícího se pracovního úrazu byla odstraněna jakákoliv informace týkající se skutečnosti — která je podle tvrzení žalobce nepravdivá — že bylo nakonec prokázáno, že prášek, s nímž měl žalobce přijít do kontaktu, byl bílým prachem pocházejícím z jednoho výtisku časopisu, který měl předplacen.

### Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí o zamítnutí žádosti podané žalobcem dne 23. prosince 2010;
- v nezbytném rozsahu zrušit rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 10. července 2011 podané proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 23. prosince 2010;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.







## CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

## Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

[http://publications.europa.eu/others/agents/index\\_cs.htm](http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm)

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

